

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

№ 39 (5789) — СПЕЦВИПУСК СУБОТА, 1 БЕРЕЗНЯ 2014 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA



У НОМЕР:

Заява МЗС України

У зв'язку із заявою МЗС Російської Федерації щодо подій в Криму від 1 березня 2014 року, зокрема, щодо нібито спроби захоплення «невідомими озброєними особами, направленими з Києва» будівлі Головного управління МВС АР Крим у ніч на 1 березня ц. р., Міністерство закордонних справ України офіційно стверджує, що розповсюджена російською стороною інформація не відповідає дійсності.

У ніч на 1 березня ц. р. жодних спроб захоплення чи блокування будівлі ГУ МВС України в АР Крим не було. Ніяких збройних сутичок не відбувалося, а відтак, постраждалих немає.

На цей час співробітники апарату Головного управління продовжують службу у штатному режимі.

МЗС України вкотре закликає російську сторону не розповсюджувати неправдиву інформацію та не вдаватися до відвертих провокаційних кроків, які перешкоджають мирному врегулюванню ситуації в АР Крим.

Радбез ООН має намір спрямувати спецмісію до Криму

Постійний представник США при ООН Саманта Пауер запропонувала терміново спрямувати до Криму незалежну міжнародну посередницьку місію для того, щоб почати деескалацію ситуації й сприяти продуктивному мирному діалогу між усіма українськими сторонами.

Із заяви президента Барака Обами про Україну

Ми дали їм (Росії — **Ред.**) чітко зрозуміти, що вони можуть бути частиною зусиль міжнародної спільноти у підтримці стабільної і суверенної України, що в інтересах не лише України та міжнародної спільноти, а й в інтересах Росії.

Але сьогодні ми глибоко занепокоєні повідомленнями про військові пересування, які здійснює Російська Федерація на території України. Росія має історичні зв'язки з Україною, включно з культурними та економічними зв'язками та військовою базою на території Криму, але будь-яке порушення суверенітету України та її територіальної цілісності буде глибокою дестабілізацією, що не є в інтересах України, Росії чи Європи.

Це буде глибоким втручанням в справи, які має вирішувати український народ. Це буде чітким порушенням зобов'язань Росії поважати незалежність, суверенітет та кордони України та міжнародних законів.

Звернення Голови Верховної Ради України Олександра Турчинова до народу України

Шановні співвітчизники!

Україна щойно пережила і найславніші, і найтрагічніші дні у новітній своїй історії. Потужними мирними акціями на захист своїх прав та свобод, власного європейського вибору ми вразили весь світ, і в цій боротьбі згуртувалися і зміцніли як сучасна політична нація. Але за перемогу над диктатурою ми заплатили надзвичайно високу ціну. Замість того, щоб почути і врахувати законні і справедливі вимоги суспільства, кримінальний і кривавий режим Януковича жорстоко й холоднокровно вбивав і калічив мирних людей. За офіційними і шокуючими даними Міністерства охорони здоров'я, загинули щонайменше 88 людей. Давайте вшануємо їхню світлу пам'ять загальнонаціональною хвилиною мовчання.

Небачена жорстокість і звірства диктаторського режиму не зупинили громадян, вони самовіддано, ціною власного життя боронили свої права — і перемогли. Завдяки мужності, подвигу та самопожертві героїв Майдану кривавий режим впав.

Ураховуючи втечу Януковича із столиці і те, що він фактично самоусунувся від виконання конституційних повноважень, Верховна Рада України взяла на себе всю повноту відповідальності за ситуацію в країні, конституційною більшістю голосів відсторонила Януковича від займаної посади і призначила позачергові вибори Президента України на 25 травня 2014 року.

Водночас парламент, так само конституційною більшістю голосів, відновив дію Конституції в редакції 2004 року, що була незаконно скасована Януковичем в 2010 році. Ми обмежили диктаторські повноваження глави держави і повернулися до парламентсько-президентської республіки. На цій основі в найближчі дні у Верховній Раді буде створено нову парламентську більшість, яка сформує новий уряд України. До того часу Верховна Рада доручила мені як її Голові координувати роботу Кабінету Міністрів в умовах, коли значна частина урядовців зникла в невідомому напрямку.

Конституція у відновленій редакції 2004 року передбачає, що за відсутності Президента його обов'язки виконує Голова Верховної Ради. В умовах, що склалися, це необхідно для відновлення функціонування виконавчої влади та проведення чесних, прозорих виборів Президента.



Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Для забезпечення правопорядку Верховна Рада призначила тимчасово виконуючого повноваження міністра внутрішніх справ та уповноважених за діяльністю Генеральної прокуратури, Міністерства оборони, Служби безпеки. Це означає, що силові структури перестали загрожувати життю, здоров'ю та безпеці громадян України.

Наше перше завдання на сьогодні — припинити протистояння, відновити управління, керованість і правопорядок в країні, відвести в місця постійної дислокації всі спецпідрозділи та внутрішні війська, гарантувати мир і спокій, не допустити нових жертв, локальних протистоянь та самосудів. Маємо дати жорстку відсіч будь-яким проявам сепаратизму та зазіханням на територіальну цілісність України.

▶ СТОР. 2

Севастопольський загін Морської охорони захищають не тільки прикордонники, а й ветерани війни та жінки

Прикордонники Севастопольського загону Морської охорони продовжують вести переговори з озброєним формуванням з метою недопущення кровопролиття. Водночас вживають усіх заходів щодо недопущення силового захоплення загону та майна. Також між контрольно-пропускним пунктом загону та озброєною групою людей живим щитом стали мешканці Балаклави, ветерани та сім'ї прикордонників і просять не допустити кровопролиття. Представники російської сторони наполягають на звільненні військової частини, не йдуть на контакт та не відрекомендовуються. Обстановка напружена.



Державна прикордонна служба України вживає усіх заходів з недопущення силового протистояння та закликає всіх небайдужих громадян не бути сторонніми спостерігачами та не допустити кровопролиття. Також українські прикордонники звертаються до російських військовослужбовців про неприпустимість порушення законів України. За оперативною інформацією, з Севастопольської бухти до групи кораблів та катерів Морського загону, які по бойовій тривозі вийшли в територіальні води України, слідують три ракетні катери Чорноморського флоту РФ та ракетний крейсер «Москва».

Закликаємо представників ЗМІ об'єктивно висвітлювати ситуацію із спроби захоплення загону Морської охорони.

Озброєні люди у формі спецназу у кількості близько 300 осіб у повній бойовій екіпіровці здійснили спробу захоплення Севастопольського загону Морської охорони. Старший цієї групи заявив, що має наказ міністра оборони Росії зайняти морську частину.

Відділ з питань взаємодії зі ЗМІ Адміністрації Державної прикордонної служби України.

Туреччина готова до системної співпраці

Голова Верховної Ради України Олександр Турчинов у суботу зустрівся з Міністром закордонних справ Турецької Республіки Ахметом Давутоглу. Під час зустрічі сторони наголосили, що Україну і Туреччину пов'язують давні політичні, економічні та людські зв'язки, і висловили сподівання на активізацію двосторонньої та багатосторонньої співпраці.

Крім того, співрозмовники обговорили події, які відбуваються в Автономній Республіці Крим, зазначивши, що вони можуть призвести до небезпечної ситуації в Причорноморському регіоні.

«Ми з повагою ставимося до всіх національних меншин, що проживають в Криму, та створюємо умови для їх всебічного розвитку, — наголосив Голова Верховної Ради. — Тому заява Російської Федерації про обмеження прав російських меншин у Криму не відповідає дійсності».

▶ СТОР. 2

Припинити протистояння, відновити управління, керованість і правопорядок

Звернення Голови Верховної Ради України Олександра Турчинова до народу України

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Немає сенсу розповідати про ситуацію в економіці — ви відчуваєте це власними кишенями. Те, що залишили нам Янукович з Азаровим, важко назвати навіть руїною. На фоні підйому в світовій економіці, українська — котиться у прірву й знаходиться в передефолтному стані. Оздоровлення економіки — це місія нової владної команди, яку остаточно буде сформовано після президентських виборів. Завдання нового уряду — зупинити сповзання країни у прірву, стабілізувати валютний курс, гарантувати своєчасні виплати зарплат, пенсій, стипендій, повернути довіру інвесторів, сприяти розвитку підприємств та створенню нових робочих місць.

Ще один наш пріоритет — повернення до курсу на євроінтеграцію, з боротьби за яку і починався Майдан. Ми повинні повернутися до родини європейських країн.

Ми усвідомлюємо важливість зв'язків з Російською Федерацією і готові до діалогу з керівництвом Росії, щоб побудувати стосунки з цією країною на новій, справді рівноправній і добросусідській основі, яка визнає та враховує європейський вибір України.

Сподіваюся, що саме такий вибір буде підтверджено на президентських виборах 25 травня 2014 року. Гарантуємо: вони цілком і повністю відповідатимуть найвищим європейським стандартам, будуть вільними та чесними. Кожен матиме право безперешкодно зробити свій вибір та обрати достойного, на ваш погляд, Президента України.

Окремо я хотів би звернутися до тих співвітчизників, які на виборах голосували за Януковича, до тих, хто вже розчарувався в ньому, і хто досі залишається його симпатиком. Не розглядайте його особистий крах, увінчаний кривавою драмою, як свою поразку! Він зрадив насамперед вас, тих, хто повірив в його «покращення вже сьогодні». Сподіваюся, більшість із вас уже бачили телевізійні кадри з відкритого тепер для доступу Межигір'я і зрозуміли, для чого насправді було потрібне президентство цій людині. Вірю, що на вільних і демократичних виборах ви знайдете для себе гідного кандидата, а ми зробимо все, щоб гарантувати і захистити ваш вибір.

Хочу повторити те, що говорив при своєму обранні: я не прагнув цих посад та повноважень, і після відновлення виконавчої влади, якій довірятиме народ, готовий одразу подати у відставку. Поки я Голова Верховної Ради, робитиму все від себе можливе для збереження порядку, миру та злагоди в Україні, повернення нашої держави на демократичний і європейський шлях розвитку.

Слава Україні! Героям слава!

УКАЗ
Президента України

Про Голову Ради міністрів Автономної Республіки Крим

Верховна Рада Автономної Республіки Крим 27 лютого 2014 року своїм рішенням №1656-6/14 призначила на посаду Голови Ради міністрів Автономної Республіки Крим С. Аксьонова.

Це призначення було здійснено з порушенням частини четвертої статті 136 Конституції України, частини першої статті 37 Конституції Автономної Республіки Крим, затвердженої Законом України від 23 грудня 1998 року №350-XIV, пункту 21 частини другої статті 9 Закону України «Про Верховну Раду Автономної Республіки Крим», статті 7 Закону України «Про Раду міністрів Автономної Республіки Крим».

У зв'язку з цим і на виконання статті 136 Конституції України, наведених норм Конституції Автономної Республіки Крим, затвердженої Законом України від 23 грудня 1998 року №350-XIV, Законів України «Про Верховну Раду Автономної Республіки Крим», «Про Раду міністрів Автономної Республіки Крим» та відповідно до статті 112 Конституції України **постановляю**:

1. Довести до відома громадян України, державних органів, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ і організацій, їх посадових і службових осіб, що рішення Верховної Ради Автономної Республіки Крим від 27 лютого 2014 року №1656-6/14 «Про призначення Аксьонова С.В. на посаду Голови Ради міністрів Автономної Республіки Крим» прийнято з порушенням Конституції та законів України.

2. Запропонувати Верховній Раді Автономної Республіки Крим скасувати рішення Верховної Ради Автономної Республіки Крим від 27 лютого 2014 року №1656-6/14 «Про призначення Аксьонова С.В. на посаду Голови Ради міністрів Автономної Республіки Крим».

3. До скасування Верховною Радою Автономної Республіки Крим свого рішення від 27 лютого 2014 року №1656-6/14 «Про призначення Аксьонова С.В. на посаду Голови Ради міністрів Автономної Республіки Крим» і до вирішення в установленому Конституцією та законами України порядку питання щодо призначення Голови Ради міністрів Автономної Республіки Крим на посаду:

1) Кабінету Міністрів України, іншим органам виконавчої влади не вважати С. Аксьонова таким, що представляє Раду міністрів Автономної Республіки Крим у відносинах з органами виконавчої влади, здійснює інші повноваження Голови Ради міністрів Автономної Республіки Крим;

2) Постійному Представнику Президента України в Автономній Республіці Крим здійснювати моніторинг видання Радою міністрів Автономної Республіки Крим актів та невідкладно повідомляти про видання актів Ради міністрів Автономної Республіки Крим виконуючому обов'язки Президента України, Голові Верховної Ради України для вжиття заходів, передбачених Конституцією України.

4. Цей Указ набирає чинності з дня його опублікування.

Виконуючий обов'язки Президента України, Голова Верховної Ради України О. ТУРЧИНОВ.

м. Київ, 1 березня 2014 року.
№187/2014.

Туреччина готова до системної співпраці

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Сторони також приділили значну увагу питанню забезпечення прав кримськотатарського населення Кримського півострова.

Україна, заявив О. Турчинов, звернулася до міжнародних інституцій, зокрема, до ОБСЄ, з проханням відправити до Криму своїх спостерігачів, і висловив сподівання на співпрацю з Туреччиною у цьому питанні.

Своєю чергою Міністр закордонних справ Турецької Республіки заявив, що Туреччина підтримує Україну і готова до системної співпраці. «Ми надаємо велике значення співробітництву з Україною, яка є одним з найголовніших стратегічних партнерів Туреччини, і дуже пильно стежимо за розвитком подій», — сказав А. Давутоглу.


Ахмет Давутоглу.

ДОСЛІВНО

Міністр закордонних справ Турецької Республіки Ахмет ДАВУТОГЛУ:

«Для нас Україна є єдиною. Основний принцип для нас — її територіальна цілісність».

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Прес-служба Верховної Ради України.

Канада запропонувала допомогу у здійсненні реформ

У п'ятницю відбулася зустріч Голови Верховної Ради України, виконуючого обов'язки Президента України Олександра Турчинова з Міністром закордонних справ Канади Джоном Бейрдом (на знімку).

Під час зустрічі сторони обговорили поточну політичну ситуацію в Україні та напрями двосторонньої співпраці.

О. Турчинов зазначив, що Україну і Канаду завжди пов'язували тісні й дружні зв'язки. «Українці з симпатією ставилися до канадців і відчували, що симпатія — взаємна», — сказав він. Керівник парламенту також подякував канадському народові «за підтримку під час жорсткого протистояння».

Керівник парламенту наголосив на необхідності насамперед відновити довіру народу до влади, до силових структур, владну вертикаль та нормальну роботу правоохоронних органів. «Ми повинні поновити правопорядок у державі, — сказав він. — Для цього потрібне повне реформування влади в Україні».

Торкаючись подій, які відбуваються в Автономній Республіці Крим, О. Турчинов поінформував, що парламент ухвалив постанову про звернення Верховної Ради України до країн—гарантів Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї.

Керівник парламенту висловив переконання: «Ми збережемо Україну цілісною, відновимо її економічний потенціал, побудуємо справді європейську, цивілізовану державу, яка підпише Угоду про асоціацію з Євросоюзом і у майбутньому стане членом ЄС».

Голова Верховної Ради також запросив представників Канади взяти участь у спостереженні за президентськими виборами в Україні.

Міністр закордонних справ Канади висловив захоплення мужністю українського народу та швидкістю, з якою в Україні відбуваються реформи. Д. Бейрд запевнив українську сторону у прагненні Канади до подальшого розвитку співпраці та висловив переконання, що буде відновлено взаємодію України з МВФ.



Він також запропонував допомогу з боку Канади у здійсненні реформ.

У зустрічі взяли участь сенатори Парламенту Канади та представники української діаспори у цій країні, зокрема, Президент Конгресу українців Канади Павло Грод.

Прес-служба Верховної Ради України.
Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Олександр ТУРЧИНОВ: «Ми розцінюємо поведінку Російської Федерації як пряму агресію по відношенню до суверенітету України»

У суботу відбулася телефонна розмова Голови Верховної Ради України, виконуючого обов'язки Президента України Олександра Турчинова з Державним секретарем США Джоном Керрі.

Під час зустрічі сторони обговорили події, що розгортаються в Криму, та спроби військової агресії з боку Російської Федерації.

«Ми розцінюємо таку поведінку як пряму агресію по відношенню до суверенітету України», — наголосив керівник парламенту, додавши, що розраховує на допомогу в розв'язанні цього конфлікту від стратегічних партнерів нашої держави.

Держсекретар США запевнив співрозмовника, що «Америка завжди стояла та стоятиме на сторожі інтересів суверенних держав та виступатиме на захисті демократії та свободи в Україні».

Прес-секретар Голови Верховної Ради України.

Польща виступає за недоторканність кордонів нашої держави

Голова Верховної Ради України, виконуючий обов'язки Президента Олександр Турчинов у суботу провів телефонну розмову з Президентом Республіки Польща Броніславом Коморовським.

Під час розмови, яка відбулася за ініціативою польської сторони, співрозмовники обговорили поточну ситуацію, що склалася в Україні, приділивши особливу увагу подіям у Криму.

За словами О. Турчинова, найближчим часом до Криму мають приїхати міжнародні спостерігачі.

«Сподіваємося на реальну оцінку подій на піввострові провідними країнами світу та рішення з цього приводу Ради Безпеки ООН», — зазначив О. Турчинов.

У свою чергу Президент Польщі привітав дії влади зі стабілізації ситуації в Україні.

«Ми готові й надалі всіляко сприяти стабілізації ситуації в Україні та безпосередньо в Криму», — наголосив Б. Коморовський, додавши: «Польща виступає за недоторканність кордонів України, її незалежність та державний суверенітет».

Підсумовуючи, О. Турчинов зазначив, що Україна завжди відчувала допомогу від Польщі. «Ми постійно відчуваємо вашу допомогу та надзвичайно її цінуємо», — сказав керівник парламенту.

Прес-секретар Голови Верховної Ради України.

Велика Британія підтримає позицію України на Раді Безпеки ООН

У п'ятницю відбулася телефонна розмова Голови Верховної Ради України, виконуючого обов'язки Президента України Олександра Турчинова з міністром закордонних справ Сполученого Королівства Великої Британії та Ірландії Вільямом Хейгом.

Під час телефонної розмови сторони обговорили загальну ситуацію, що склалася в Україні, та приділили увагу подіям, що відбуваються в Автономній Республіці Крим.

«Ми відновлюємо співпрацю з Міжнародним валютним фондом та іншими міжнародними інституціями, що дасть змогу нам найближчим часом стабілізувати ситуацію в країні», — зазначив О. Турчинов.

Говорячи про ситуацію, що склалася в Криму, О. Турчинов назвав дії Російської Федерації на півострові нічим іншим, як «агресією проти суверенної держави».

Зі свого боку В. Хейг висловив повагу до нової влади України та заявив про готовність Великої Британії допомогти в процесі здійснення реформ у нашій державі.

«Хочу підтвердити нашу готовність всіляко допомагати Україні», — зазначив В. Хейг.

«Ми також занепокоєні ситуацією, яка розгортається в Криму, і готові підтримати позицію України на Раді Безпеки ООН», — сказав міністр, висловивши сподівання на продовження плідної співпраці під час його візиту до Києва, що планується наступного понеділка.

Прес-секретар Голови Верховної Ради України.

О. Турчинов назвав дії Російської Федерації на півострові нічим іншим, як «агресією проти суверенної держави»

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Закону України «Про центральні органи виконавчої влади» щодо приведення його у відповідність із Конституцією України

Верховна Рада України **постановляє:**

І. Внести до Закону України «Про центральні органи виконавчої влади» (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 38, ст. 385; 2013 р., № 15, ст. 97, ст. 98, № 24, ст. 243) такі зміни:

1. У статті 3:

у частині першій слова «актами та дорученнями Президента України, щорічним посланням Президента України до Верховної Ради України про внутрішнє і зовнішнє становище України» замінити словами «указами Президента України та постановами Верховної Ради України, прийнятими відповідно до Конституції та законів України»;

у частині третій слова «Президент України» замінити словами «Кабінет Міністрів України».

2. У статті 5:

у частині першій слова «Президентом України» замінити словами «Кабінетом Міністрів України»;

у частині шостій слова «актом Президента України про призначення керівника новоутвореного міністерства, іншого центрального органу виконавчої влади» замінити словами «постанови Верховної Ради України про призначення міністра, акту Кабінету Міністрів України про призначення керівника іншого центрального органу виконавчої влади», а слова «на керівника такого органу» замінити словами «на міністра, керівника іншого центрального органу виконавчої влади»;

у частині сьомій слова «акт Президента України» замінити словами «акт Кабінету Міністрів України»;

у частині восьмій слова «Указом Президента України» замінити словами «Актом Кабінету Міністрів України».

3. У частині першій статті 6 слова «Президентом України» замінити словами «Кабінетом Міністрів України».

4. У пункті 5 частини першої статті 7 слова «та покладених на нього актами Президента України» виключити.

5. У частині другій статті 8:

у пункті 3 слова «та доручень» виключити;

у пункті 5 слова та знаки «(у разі введення)» виключити;

у пункті 15 слова та знаки «заступника міністра (у разі введення)» замінити словами «заступників міністра»;

у пункті 21 слова та знаки «заступника міністра (у разі введення)» замінити словами «заступників міністра», а слова та знаки «заступником міністра (у разі введення)» замінити словами «заступниками міністра»;

у пункті 29 слова «а також актів та доручень Президента України» виключити.

6. У статті 9:

у частині першій:

в абзаці першому слова «який здійснює визначені міністром обов’язки» замінити словами «та заступників, один з яких є заступником з питань боротьби з корупцією»;

абзац другий виключити;

у частині другій:

в абзаці першому слова та знаки «та заступник міністра (у разі введення) призначаються на посади за поданням Прем’єр-міністра України та звільняються з посад Президентом України» замінити словами «призначаються на посади та звільняються з посад Кабінетом Міністрів України за поданням Прем’єр-міністра України відповідно до пропозицій відповідного міністра»;

абзац другий виключити;

в абзаці третьому слова та знаки «заступник міністра (у разі введення)» замінити словами «заступники міністра», а слова «Президентом України» замінити словами «Кабінетом Міністрів України»;

у частині третій слова та знаки «(у разі введення)» виключити;

у частині четвертій слова та знаки «заступник міністра (у разі введення)» замінити словами «заступники міністра»;

у частинах п’ятій та шостій слова та знаки «заступника міністра (у разі введення)» замінити словами «заступників міністра».

7. У статті 10:

у частині першій:

в абзаці першому слова «за поданням Прем’єр-міністра України та звільняється з посади Президентом України» замінити словами «та звільняється з посади Кабінетом Міністрів України за поданням Прем’єр-міністра України відповідно до пропозиції відповідного міністра»;

абзац другий виключити;

у частині другій слова та цифри «досвід роботи у відповідній сфері або на державній службі не менш як 10 років, у тому числі не менш як 5 років на керівних посадах» виключити;

у частині четвертій:

у пункті 3 слова «актів та доручень Президента України» замінити словами «актів Президента України», а слова та знаки «заступника (у разі введення)» замінити словом «заступників»;

у пункті 7 слова «Міністерством фінансів України» замінити словами «центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної бюджетної політики».

8. В абзаці третьому частини першої статті 13 слова «Президентом України» замінити словами «Кабінетом Міністрів України».

9. У частині другій статті 14 слова та знаки «заступник міністра (у разі введення)» замінити словами «заступники міністра», а слово «організацій» замінити словом «об’єднань».

10. У частині першій статті 15 слова «актів і доручень Президента України» замінити словами «актів Президента України та постанов Верховної Ради України, прийнятих відповідно до Конституції та законів України».

11. У пункті 5 частини першої статті 17 слова «та покладених на них Президентом України» виключити.

12. У статті 18:

у частині першій слова «Президента України» замінити словами «Кабінету Міністрів України»;

у пункті 13 частини другої слова «Президентом України» замінити словами «Кабінетом Міністрів України».

13. У статті 19:

у частині першій:

в абзаці першому слова «за поданням Прем’єр-міністра України та звільняється з посади Президентом України» замінити словами «та звільняється з посади Кабінетом Міністрів України за поданням Прем’єр-міністра України»;

в абзаці другому слова «за поданням Прем’єр-міністра України та звільняються з посад Президентом України» замінити словами «та звільняються з посад Кабінетом Міністрів України за поданням Прем’єр-міністра України»;

доповнити новим абзацом такого змісту:

«У разі звільнення керівника центрального органу виконавчої влади, в тому числі центрального органу виконавчої влади зі спеціальним статусом, перші заступники та заступники відповідного керівника центрального органу виконавчої влади звільняються з посад Кабінетом Міністрів України»;

у частині другій слова «на посади» замінити словами «для призначення на посаду та звільнення з посади»;

у частині четвертій:

у пункті 2 слова «та доручень» виключити;

у пункті 31 слова «Міністерством фінансів України» замінити словами «центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної бюджетної політики».

14. В абзаці четвертому частини першої статті 21 слова «Президентом України» замінити словами «Кабінетом Міністрів України».

15. У частині першій статті 23 слова «актів та доручень Президента України» замінити словами «актів Президента України та постанов Верховної Ради України, прийнятих відповідно до Конституції та законів України».

16. У статті 24:

в абзаці другому частини першої слова «Президентом України» замінити словами «Кабінетом Міністрів України»;

у частині другій:

в абзаці першому слова «та звільняються з посад Президентом України за згодою Верховної Ради України» замінити словами «за поданням Прем’єр-міністра України та звільняються з посад Верховною Радою України»;

в абзаці другому слова «за поданням Прем’єр-міністра України та звільняються з посад Президентом України» замінити словами «та звільняються з посад Кабінетом Міністрів України за поданням Прем’єр-міністра України»;

у частині четвертій слова «Президентом України» замінити словами «Кабінетом Міністрів України», а слова «актами Президента України» виключити.

ІІ. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

2. Кабінету Міністрів України протягом трьох місяців з дня опублікування цього Закону:

1) привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

2) прийняти нормативно-правові акти, що випливають із цього Закону;

3) забезпечити перегляд і приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

Виконуючий обов’язки Президента України,
Голова Верховної Ради України
О. ТУРЧИНОВ.

м. Київ, 27 лютого 2014 року.
№ 795-VII.

ПОСТАНОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Про звільнення з посад членів Кабінету Міністрів України

Верховна Рада України **постановляє:**

1. У зв'язку із сформуванням персонального складу Кабінету Міністрів України звільнити:

Арбузова Сергія Геннадійовича з посади Першого віце-прем'єр-міністра України;

Бойка Юрія Анатолійовича з посади Віце-прем'єр-міністра України;

Вілкула Олександра Юрійовича з посади Віце-прем'єр-міністра України;

Грищенка Костянтина Івановича з посади Віце-прем'єр-міністра України;

Богатирьову Раїсу Василівну з посади Міністра охорони здоров'я України;

Захарченка Віталія Юрійовича з посади Міністра внутрішніх справ України;

Клименка Олександра Вікторовича з посади Міністра доходів і зборів України;

Кожару Леоніда Олександровича з посади Міністра закордонних справ України;

Козака Володимира Васильовича з посади Міністра інфраструктури України;

Колобова Юрія Володимировича з посади Міністра фінансів України;

Королевську Наталію Юріївну з посади Міністра соціальної політики України;

Короленка Михайла Костянтиновича з посади Міністра промислової політики України;

Лебедєва Павла Валентиновича з посади Міністра оборони України;

Лукаш Олену Леонідівну з посади Міністра юстиції України;

Новохатька Леоніда Михайловича з посади Міністра культури України;

Прасолова Ігоря Миколайовича з посади Міністра економічного розвитку і торгівлі України;

Присяжнюка Миколу Володимировича з посади Міністра аграрної політики та продовольства України;

Проскурякова Олега Альбертовича з посади Міністра екології та природних ресурсів України;

Сафіулліна Равіля Сафовича з посади Міністра молоді та спорту України;

Ставицького Едуарда Анатолійовича з посади Міністра енергетики та вугільної промисловості України;

Табачника Дмитра Володимировича з посади Міністра освіти і науки України;

Темника Геннадія Павловича з посади Міністра регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України.

2. Ця Постанова набирає чинності з дня її прийняття.

Голова Верховної Ради України О.ТУРЧИНОВ.

м. Київ, 27 лютого 2014 року.
№ 801-VII.

ПОСТАНОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Про формування складу Кабінету Міністрів України

Відповідно до пункту 12 частини першої статті 85, частини четвертої статті 114 Конституції України Верховна Рада України **постановляє:**

1. Призначити:

Ярему Віталія Григоровича Першим віце-прем'єр-міністром України;

Гройсмана Володимира Борисовича Віце-прем'єр-міністром України — Міністром регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України;

Сича Олександра Максимовича Віце-прем'єр-міністром України;

Авакова Арсена Борисовича Міністром внутрішніх справ України;

Булатова Дмитра Сергійовича Міністром молоді та спорту України;

Бурбака Максима Юрійовича Міністром інфраструктури України;

Денісову Людмилу Леонтіївну Міністром соціальної політики України;

Квіта Сергія Мироновича Міністром освіти і науки України;

Мохника Андрія Володимировича Міністром екології та природних ресурсів України;

Мусія Олега Степановича Міністром охорони здоров'я України;

Нищука Євгена Миколайовича Міністром культури України;

Петренка Павла Дмитровича Міністром юстиції України;

Продана Юрія Васильовича Міністром енергетики та вугільної промисловості України;

Семерака Остапа Михайловича Міністром Кабінету Міністрів України;

Швайку Ігоря Олександровича Міністром аграрної політики та продовольства України;

Шеремету Павла Михайловича Міністром економічного розвитку і торгівлі України;

Шлапака Олександра Віталійовича Міністром фінансів України.

2. Ця Постанова набирає чинності з моменту її прийняття.

Голова Верховної Ради України О.ТУРЧИНОВ.

м. Київ, 27 лютого 2014 року.
№ 802-VII.

ПОСТАНОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Про призначення Дещиці А.Б. виконуючим обов'язки Міністра закордонних справ України

Відповідно до пункту 12 частини першої статті 85 Конституції України Верховна Рада України **постановляє:**

1. Призначити Дещицю Андрія Богдановича виконуючим обов'язки Міністра закордонних справ України.

2. Ця Постанова набирає чинності з моменту її прийняття.

Голова Верховної Ради України О.ТУРЧИНОВ.

м. Київ, 27 лютого 2014 року.
№ 803-VII.

ПОСТАНОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Про призначення Тенюха І.Й. виконуючим обов'язки Міністра оборони України

Відповідно до пункту 12 частини першої статті 85 Конституції України Верховна Рада України **постановляє:**

1. Призначити Тенюха Ігоря Йосиповича виконуючим обов'язки Міністра оборони України.

2. Ця Постанова набирає чинності з моменту її прийняття.

Голова Верховної Ради України О.ТУРЧИНОВ.

м. Київ, 27 лютого 2014 року.
№ 804-VII.

ПОСТАНОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Про Звернення Верховної Ради України до держав–гарантів відповідно до Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї

В обмін на ядерне роззброєння України (добровільне знищення понад 2000 стратегічних ядерних боєзарядів, які Україна успадкувала від СРСР, та приєднання України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї як держави, що не володіє ядерною зброєю) Україна в Меморандумі про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї (Будапештському меморандумі) від 1994 року отримала гарантії своєї безпеки.

Російська Федерація, Сполучене Королівство Великої Британії та Північної Ірландії і Сполучені Штати Америки у Будапештському меморандумі, а Китайська Народна Республіка та Французька Республіка окремими заявами підтвердили Україні свої зобов'язання згідно з принципами Заключного акта Гельсінської наради з питань безпеки і співробітництва в Європі поважати незалежність і суверенітет та існуючі кордони України.

Також держави-гаранти підтвердили свої зобов'язання утримуватися від загрози силою чи її використання проти територіальної цілісності чи політичної незалежності України, і що ніяка їхня зброя ніколи не буде використовуватися проти України.

Російська Федерація, Сполучене Королівство Великої Британії та Північної Ірландії, Сполучені Штати Америки, Китайська Народна Республіка та Французька Республіка зобов'язалися утримуватися від економічного тиску, спрямованого на те, щоб підкорити своїм власним інтересам здійснення Україною прав, притаманних її суверенітету, і таким чином отримати будь-які переваги.

Держави-гаранти у Будапештському меморандумі також зобов'язалися проводити консультації у випадку виникнення ситуації, внаслідок якої постає питання стосовно їх зобов'язань.

У зв'язку з цим Верховна Рада України висловлює занепокоєння останніми подіями в Автономній Республіці Крим, у тому числі інформацією про можливе зовнішнє втручання, що стало б прямим порушенням зобов'язань згідно з Меморандумом.

Після того як Верховна Рада Автономної Республіки Крим 26 лютого 2014 року відмовилася розглядати сепаратистські ініціативи, збройне терористичне угруповання, яке діє під прапорами Російської Федерації, 27 лютого 2014 року захопило приміщення Верховної Ради Автономної Республіки Крим та Кабінету Міністрів Автономної Республіки Крим. 28 лютого 2014 року мали місце спроби захоплень невідомими озброєними бійцями аеропорту в місті Сімферополі та аеропорту Бельбек поблизу міста Севастополя на території Автономної Республіки Крим. Крім того, Верховна Рада України висловлює стурбованість з приводу проведення цими ж днями Російською Федерацією масштабних військових навчань і передислокації військ у прикордонних з Україною регіонах.

Також протягом останнього часу мали місце непоодинокі випадки пересування бойової техніки Чорноморського флоту Російської Федерації територією України, які не погоджувалися з українською стороною.

Водночас численні дії Російської Федерації, зокрема створення штучних бар'єрів у двосторонній торгівлі з Україною, мають підстави кваліфікуватися як порушення пункту 3 Будапештського меморандуму, відповідно до якого держави-гаранти зобов'язалися утримуватися від економічного тиску, спрямованого на те, щоб підкорити своїм власним інтересам здійснення Україною прав, притаманних її суверенітету.

У зв'язку з такими діями Верховна Рада України:

1. Вимагає від Російської Федерації припинити кроки, які мають ознаки зазіхань на державний суверенітет і територіальну цілісність України, у тому числі відмовитися від підтримки сепаратизму в Україні у будь-якій формі. Із свого боку Верховна Рада України наголошує, що всі громадянські права громадян України російської національності, гарантовані Конституцією України та міжнародними зобов'язаннями України, в тому числі мовні, є і будуть надалі повністю і неухильно дотримані в Україні.

2. Вимагає від усіх держав-гарантів відповідно до Будапештського меморандуму практичними діями підтвердити закріплені в Меморандумі зобов'язання згідно з принципами Заключного акта Гельсінської наради з питань безпеки і співробітництва в Європі поважати незалежність і суверенітет та існуючі кордони України, підтвердити зобов'язання утримуватися від загрози силою чи її використання проти територіальної цілісності чи політичної незалежності України і що ніяка їхня зброя ніколи не буде використовуватися проти України.

3. Вимагає від держав-гарантів відповідно до Будапештського меморандуму підтримати здійснення Радою Безпеки Організації Об'єднаних Націй моніторингу ситуації в окремих регіонах України, зокрема в Автономній Республіці Крим, як такої, що може становити загрозу міжнародному миру та безпеці. У разі її ескалації вимагає від держав-гарантів домагатися негайних дій з боку Ради Безпеки ООН з метою надання допомоги Україні як державі — учасниці Договору про нерозповсюдження ядерної зброї, що не володіє ядерною зброєю, у тому числі з урахуванням попереднього розгляду цього питання, за результатами якого була прийнята заява Голови Ради Безпеки ООН від 20 липня 1993 року.

4. Запрошує до України спеціальні місії під егідою ОБСЄ та Ради Європи для перевірки належного дотримання прав громадян України всіх національностей і конфесій в Автономній Республіці Крим та інших регіонах України.

5. Звертається до Ради Безпеки Організації Об'єднаних Націй з пропозицією скликати засідання для розгляду зазначених проблем в контексті заяви Ради Безпеки ООН від 20 липня 1993 року.

6. Рекомендує МЗС України вжити заходів щодо задіяння механізму міжнародних консультацій із сторонами-підписантами Будапештського меморандуму для зняття напруги та відновлення атмосфери взаємної довіри.

Голова Верховної Ради України О.ТУРЧИНОВ.

м. Київ, 28 лютого 2014 року.
№ 831-VII.

Закон України

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо припинення норм законів, схвалених 16 січня 2014 року

Верховна Рада України **постановляє**:

I. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1. У Кодексі України про адміністративні правопорушення (Відомості Верховної Ради УРСР, 1984 р., додаток до № 51, ст. 1122^{2}):

1) статтю 122 викласти в такій редакції:

«Стаття 122. Перевищення водіями транспортних засобів встановлених обмежень швидкості руху, проїзд на заборонний сигнал регулювання дорожнього руху та порушення інших правил дорожнього руху

Перевищення водіями транспортних засобів встановлених обмежень швидкості руху транспортних засобів більш як на двадцять кілометрів на годину, порушення вимог дорожніх знаків та розмітки проїзної частини доріг, правил перевезення вантажів, буксирування транспортних засобів, зупинки, стоянки, проїзду пішохідних переходів, ненадання переваги у русі пішоходам на нерегульованих пішохідних переходах, а так само порушення встановленої для транспортних засобів заборони рухатися тротуарами чи пішохідними доріжками, —

тягнуть за собою накладення штрафу від п'ятнадцяти до двадцяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Порушення водіями транспортних засобів правил проїзду перехресть, зупинок транспортних засобів загального користування, проїзд на заборонний сигнал світлофора або жест регулювальника, порушення правил обгону і зустрічного роз'їзду, безпечної дистанції або інтервалу, розташування транспортних засобів на проїзній частині, порушення правил руху автомагістралями, користування зовнішніми освітлювальними приладами або попереджувальними сигналами при початку руху чи зміні його напрямку, використання цих приладів та їх переобладнання з порушенням вимог відповідних стандартів, користування водієм під час руху транспортного засобу засобами зв'язку, не обладнаними технічними пристроями, що дозволяють вести перемови без допомоги рук (за винятком водіїв оперативних транспортних засобів під час виконання ними невідкладного службового завдання), а так само порушення правил навчальної їзди, —

тягнуть за собою накладення штрафу від двадцяти п'яти до тридцяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Перевищення водіями транспортних засобів встановлених обмежень швидкості руху транспортних засобів більш як на п'ятдесят кілометрів на годину, ненадання переваги в русі транспортним засобам аварійно-рятувальних служб, швидкої медичної допомоги, пожежної охорони, міліції, що рухаються з увімкненими спеціальними світловими або звуковими сигнальними пристроями, ненадання переваги маршрутним транспортним засобам, у тому числі порушення правил руху і зупинки на смузі для маршрутних транспортних засобів, а так само порушення правил зупинки, стоянки, що створюють перешкоди дорожньому руху або загрозу безпеці руху, —

тягнуть за собою накладення штрафу від тридцяти до сорока неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Порушення, передбачені частинами першою, другою або третьою цієї статті, що спричинили створення аварійної обстановки, а саме: примусили інших учасників дорожнього руху різко змінити швидкість, напрямок руху або вжити інших заходів щодо забезпечення особистої безпеки або безпеки інших громадян, що підтверджені фактичними даними, а саме: поясненнями особи, яка притягається до адміністративної відповідальності, потерпілого, свідків, показань технічних приладів та засобів фото- і відеоспостереження та іншими документами, —

тягнуть за собою накладення штрафу від сорока до п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або позбавлення права керування транспортними засобами на строк від шести місяців до одного року»;

2) у статті 126:

абзац другий частини другої викласти в такій редакції:

«тягнуть за собою накладення штрафу від тридцяти до тридцяти п'яти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян»;

абзац другий частини третьої викласти в такій редакції:

«тягне за собою накладення штрафу від тридцяти до п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян»;

3) у статті 164:

у частині першій:

в абзаці першому слова «а також здійснення діяльності інформаційного агентства без його державної реєстрації, після припинення його діяльності або з ухиленням від перереєстрації за наявності передбачених для цього законом підстав» виключити;

в абзаці другому слова «від шестисот до тисячі» замінити словами «від двадцяти до ста»;

в абзаці другому частини другої слова «від тисячі до двох тисяч» замінити словами «від ста до п'ятисот»;

4) у статті 185^{1}:

частину першу викласти в такій редакції:

«Порушення встановленого порядку організації або проведення зборів, мітингів, вуличних походів і демонстрацій —

тягне за собою попередження або накладення штрафу від десяти до двадцяти п'яти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян»;

в абзаці другому частини другої слова «від двохсот п'ятдесяти до п'ятисот» замінити словами «від двадцяти до ста»;

частини третю та четверту виключити;

5) у статті 185^{2}:

абзац перший після слова «Надання» доповнити словами «посадовими особами»;

абзац другий викласти в такій редакції:

«тягне за собою накладення штрафу від двадцяти до ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян»;

6) абзац другий частини першої статті 185^{3} викласти в такій редакції:

«тягнуть за собою накладення штрафу від двадцяти до ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян»;

7) в абзаці другому частини першої статті 185^{6} слова «від вісімдесяти до ста» замінити словами «від двадцяти до п'ятдесяти»;

8) у статті 185^{8}:

в абзаці другому частини першої слова «від сімдесяти до ста» замінити словами «від двадцяти до сорока»;

частину третю виключити;

9) у статті 188^{7}:

в абзаці першому слова «або рішень щодо обмеження чи поновлення доступу абонентів операторів телекомунікацій до ресурсів мережі Інтернет» виключити;

в абзаці другому слова «від двохсот до чотирьохсот» замінити словами «від ста до трьохсот»;

10) абзац перший частини першої статті 188^{31} після слів «законодавства про криптографічний» доповнити словами «та технічний»;

11) статтю 188^{43} виключити;

12) у статті 221:

слова та цифри «частинами четвертою і п'ятою статті 122» замінити словами та цифрами «частиною четвертою статті 122»;

слова та цифри «частинами другою та третьою статті 126» виключити;

цифри «188^{43}» виключити;

13) у статті 222:

у частині першій слова та цифри «статті 124^{1}, 125, частина перша статті 126» замінити словом та цифрами «статті 124^{1}-126»;

у пункті 2 частини другої після слова та цифр «статтею 124^{1}» доповнити словами та цифрами «частинами другою і третьою статті 126»;

14) частину другу статті 254 викласти в такій редакції:

«Протокол про адміністративне правопорушення, у разі його оформлення, складається у двох екземплярах, один з яких під розписку вручається особі, яка притягається до адміністративної відповідальності»;

15) у статті 255:

у пункті 1:

в абзаці другому:

слова та цифри «частини четверта та п'ята статті 122» замінити словами та цифрами «частини третя і четверта статті 122»;

слова та цифри «частини друга та третя статті 126» виключити;

в абзаці «органів Служби безпеки України»:

цифри «188^{43}» виключити;

слова «крім правопорушень щодо невиконання норм і вимог криптографічного захисту секретної інформації, внаслідок чого виникає реальна загроза порушення її конфіденційності, цілісності і доступності» замінити словами та цифрою «крім пункту 9 частини першої»;

в абзаці «органів Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України» слова «(крім правопорушень щодо невиконання норм і вимог технічного захисту секретної інформації, внаслідок чого виникає реальна загроза порушення її конфіденційності, цілісності і доступності)» виключити;

у пункті 2 слова та цифри «частини перша і друга статті 185^{1}, стаття 186^{5}» замінити цифрами «185^{1}, 186^{5}»;

включити пункт 7^{1} такого змісту:

«7^{1}) судовий розпорядник (стаття 185^{3})»;

16) перше речення частини третьої статті 256 викласти в такій редакції:

«У разі відмови особи, яка притягається до адміністративної відповідальності, від підписання протоколу, в ньому робиться запис про це»;

17) у частині четвертій статті 258 слова «У разі складення протоколу він» замінити словами «Цей протокол»;

18) у частині першій статті 265^{2} слова та цифри «частиною п'ятою статті 122» виключити;

19) частину третю статті 277^{2} виключити.

2. У частині четвертій статті 74 Господарського процесуального кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 6, ст. 56):

у третьому реченні слова «вирішується цим судом» замінити словами «вирішується судом»;

четверте та п'яте речення виключити.

3. У Кримінальному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 25-26, ст. 131):

1) у статті 109:

абзац другий частини другої викласти в такій редакції:

«караються обмеженням волі на строк до трьох років або позбавленням волі на той самий строк»;

абзац другий частини третьої викласти в такій редакції:

«караються обмеженням волі на строк до п'яти років або позбавленням волі на той самий строк»;

2) статті 110^{1} та 151^{1} виключити;

3) у статті 162:

в абзаці першому частини першої слова «блокування до них доступу» виключити;

у частині другій:

в абзаці першому слова «групою осіб» виключити;

в абзаці другому слово «шести» замінити словом «п'яти»;

4) у статті 194:

абзац другий частини першої викласти в такій редакції:

«карається штрафом до п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або громадськими роботами на строк від ста двадцяти до двохсот сорока годин, або виправними роботами на строк до двох років, або обмеженням волі на строк до трьох років, або позбавленням волі на той самий строк»;

в абзаці другому частини другої слово «п'яти» замінити словом «трьох»;

5) абзац другий частини першої статті 279 викласти в такій редакції:

«карається штрафом від п'ятдесяти до ста п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або виправними роботами на строк до двох років, або арештом на строк до шести місяців, або обмеженням волі на строк до трьох років»;

6) абзац другий статті 293 викласти в такій редакції:

«караються штрафом до п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або арештом на строк до шести місяців»;

7) в абзаці другому частини першої статті 294 слово «десяти» замінити словом «восьми»;

8) у статті 295:

в абзаці першому слова «блокування доступу до житла, будівель, споруд чи іншого володіння осіб, підприємств, установ чи організацій» виключити;

абзац другий викласти в такій редакції:

«караються штрафом до п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або арештом на строк до шести місяців, або обмеженням волі на строк до трьох років»;

9) у статті 296:

в абзаці другому частини другої слова «позбавленням волі на той самий строк» замінити словами «позбавленням волі на строк до чотирьох років»;

в абзаці другому частини третьої слово «шести» замінити словом «п'яти»;

10) у статті 341:

абзац другий частини першої викласти в такій редакції:

«караються арештом на строк до шести місяців або обмеженням волі на строк до трьох років, або позбавленням волі на той самий строк»;

частину другу виключити;

11) у статті 342:

абзац другий частини другої викласти в такій редакції:

«карається штрафом від ста до двохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або арештом на строк від трьох до шести місяців, або обмеженням волі на строк до чотирьох років, або позбавленням волі на строк до двох років»;

абзац другий частини третьої викласти в такій редакції:

«караються обмеженням волі на строк до п'яти років або позбавленням волі на строк від двох до п'яти років»;

12) у статті 343:

частину першу викласти в такій редакції:

«1. Вплив у будь-якій формі на працівника правоохоронного органу чи працівника державної виконавчої служби з метою перешкодити виконанню ним службових обов'язків або добитися прийняття незаконного рішення —

карається штрафом до ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або виправними роботами на строк до одного року, або арештом на строк до трьох місяців»;

в абзаці другому частини другої слова «або позбавленням волі на строк до трьох років» виключити;

13) у статті 345:

у частині першій:

в абзаці першому слова «або членів сім'ї» виключити;

абзац другий викласти в такій редакції:

«карається виправними роботами на строк до двох років або арештом на строк до шести місяців, або обмеженням волі на строк до трьох років, або позбавленням волі на той самий строк»;

у частині другій:

в абзаці першому слова «його близьким родичам або членам сім'ї» замінити словами «чи його близьким родичам»;

абзац другий викласти в такій редакції:

«карається обмеженням волі на строк до п'яти років або позбавленням волі на той самий строк»;

в абзаці першому частини третьої слова «його близьким родичам або членам сім'ї» замінити словами «або його близьким родичам»;

14) у частині першій статті 347:

в абзаці першому слова «його близьким родичам або членам сім'ї» замінити словами «чи його близьким родичам»;

абзац другий викласти в такій редакції:

«караються штрафом від п'ятдесяти до двохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або арештом на строк до шести місяців, або обмеженням волі на строк до п'яти років»;

15) у статті 348:

в абзаці першому слова «його близьких родичів або членів сім'ї» замінити словами «чи його близьких родичів»;

в абзаці другому слово «восьми» замінити словом «дев'яти»;

16) в абзаці першому статті 349 слова «їхніх близьких родичів або членів сім'ї» замінити словами «чи їх близьких родичів»;

17) статті 361^{3}, 361^{4} і 362^{1} виключити;

18) у статті 376:

частину першу викласти в такій редакції:

«1. Втручання в будь-якій формі в діяльність судді з метою перешкодити виконанню ним службових обов'язків або добитися винесення неправосудного рішення — карається штрафом до п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або виправними роботами на строк до двох років, або арештом на строк до шести місяців»;

в абзаці другому частини другої слово «чотирьох» замінити словом «трьох»;

19) у статті 377:

у частині першій:

в абзаці першому слова «щодо їхніх близьких родичів або членів сім'ї» замінити словами «щодо їх близьких родичів»;

абзац другий викласти в такій редакції:

«карається виправними роботами на строк до двох років або арештом на строк до шести місяців, або обмеженням волі на строк до трьох років, або позбавленням волі на той самий строк»;

в абзаці першому частин другої та третьої слова «присяжному, їхнім близьким родичам або членам сім'ї» замінити словами «присяжному або їх близьким родичам»;

абзац другий частини другої викласти в такій редакції:

«карається обмеженням волі на строк до п'яти років або позбавленням волі на строк до шести років»;

20) в абзаці першому частини першої статті 378 слова «присяжному, їхнім близьким родичам або членам сім'ї» замінити словами «присяжному або їх близьким родичам»;

21) в абзаці першому статті 379 слова «присяжного, їхніх близьких родичів або членів сім'ї» замінити словами «присяжного або їх близьких родичів»;

22) в абзаці першому статті 380 слова «їхніх близьких родичів або членів сім'ї» замінити словами «членів їхніх сімей та їхніх близьких родичів»;

23) у статті 382:

у частині першій:

в абзаці першому слова «чи підлягають негайному виконанню» виключити;

в абзаці другому слова «від двох до чотирьох» замінити словами «до трьох»;

в абзаці другому частини другої слова «від двох до п'яти» замінити словами «до п'яти».

4. У Цивільному процесуальному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., №№ 40-42, ст. 492):

1) у частині третій статті 162:

у третьому реченні слова «вирішується цим судом» замінити словами «вирішується судом»;

четверте та п'яте речення виключити;

2) друге речення частини першої статті 292 виключити;

3) частину третю статті 294 виключити;

4) частину третю статті 324 виключити;

5) частину третю статті 325 виключити.

5. У Кодексі адміністративного судочинства України (Відомості Верховної Ради України, 2005 р., №№ 35-37, ст. 446):

1) у частині другій статті 134:

у третьому реченні слова «вирішується цим судом» замінити словами «вирішується судом»;

четверте та п'яте речення виключити;

2) друге речення частини третьої статті 169 виключити;

3) у статті 182:

частину другу викласти в такій редакції:

«2. Позовна заява, яка надійшла в день проведення заходів, визначених частиною першою цієї статті, або після цього, залишається без розгляду»;

у частині четвертій слова «двадцяти чотирьох годин після надходження позовної заяви, а в разі надходження позовної заяви» замінити словами «трьох днів після відкриття провадження, а в разі відкриття провадження»;

абзац другий частини сьомої виключити.

6. У Податковому кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., №№ 13-17, ст. 112):

1) у пункті 1.1 статті 1 слова «а також в інших сферах, у тому числі» замінити словом «зокрема»;

2) підпункт $14.1.37^{1}$ пункту 14.1 статті 14 виключити;

3) у статті 157:

у підпункті «г» пункту 157.1 слова «крім громадських об'єднань, що виконують функції іноземного агента» виключити;

у підпункті 157.11 слова «або якщо неприбуткова організація є громадським об'єднанням, що виконує функції іноземного агента» виключити.

7. У Кримінальному процесуальному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2013 р., №№ 9-13, ст. 88):

1) у частині шостій статті 36 слова «начальники головних управлінь, управлінь та їх заступники» виключити;

2) пункт 7 частини другої статті 52 виключити;

3) у першому реченні частини восьмої статті 135 слова «а в разі проживання такої особи за кордоном - не пізніше ніж за сім днів» виключити;

4) частину четверту статті 139 виключити;

5) у частині другій статті 216 цифри «110^{1}» та «361^{3}, 361^{4}, 362^{1}» виключити;

6) у статті 232:

назву викласти в такій редакції:

«Стаття 232. Проведення допиту, впізнання у режимі відеоконференції під час досудового розслідування»;

у частині першій слова «інші процесуальні дії» виключити;

7) друге речення частини дев'ятої статті 290 виключити;

8) у пункті 3 частини четвертої статті 291 слова та цифри «або підтвердження їх отримання підозрюваним у порядку, передбаченому статтею 523^{2} цього Кодексу, у разі якщо здійснюється заочне кримінальне провадження» виключити;

9) у частині першій статті 293 речення «У разі здійснення заочного кримінального провадження зазначені документи вручаються в порядку, передбаченому статтею 523^{2} цього Кодексу» виключити;

10) пункт 9 частини першої статті 303 виключити;

11) частину другу статті 323 виключити;

12) у частині четвертій статті 330:

у другому реченні слова «вирішується цим судом» замінити словами «вирішується судом»;

третє та четверте речення виключити;

13) у першому реченні частини першої статті 335 слова «(за відсутності підстав для здійснення заочного кримінального провадження)» виключити;

14) у частині четвертій статті 349 слова та цифри «випадків, передбачених статтею 381 та главою 41^{1} цього Кодексу» замінити словами та цифрами «випадку, передбаченого статтею 381 цього Кодексу»;

15) абзац третій частини третьої статті 395 виключити;

16) абзац другий частини четвертої статті 405 виключити;

17) у пункті 3 частини другої статті 412 слова та цифри «та главою 41^{1}» виключити;

18) у пункті 1 частини першої статті 477 слова та цифри «статтею 151^{1} (наклеп)» виключити;

19) главу 41^{1} виключити.

8. У пункті 13 частини першої статті 10 Закону України «Про міліцію» (Відомості Верховної Ради УРСР, 1991 р., № 4, ст. 20 із наступними змінами) слова «видавати в порядку, передбаченому Кабінетом Міністрів України, дозволи на використання під час масових заходів форменого одягу, що повторює або схожий на формений одяг працівників правоохоронних органів чи військовослужбовців, а також на встановлення для проведення зборів, мітингів, вуличних походів чи демонстрацій конструкцій, палаток чи інших малих архітектурних форм, предметів чи конструкцій, що використовуватимуться як сцена, звукопідсилювальної апаратури» виключити.

9. Друге речення частини десятої статті 5 Закону України «Про свободу совісті та релігійні організації» (Відомості Верховної Ради УРСР, 1991 р., № 25, ст. 283; Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 20, ст. 277; із змінами, внесеними законами України від 16 січня 2014 року № 721-VII та від 28 січня 2014 року № 732-VII) виключити.

10. Частину восьму статті 361 Закону України «Про прокуратуру» (Відомості Верховної Ради України, 1991 р., № 53, ст. 793 із наступними змінами) виключити.

11. У Законі України «Про Службу безпеки України» (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 27, ст. 382 із наступними змінами):

1) пункти 7^{1}-7^{18} статті 24 виключити;

2) пункти 2^{1}-2^{9} частини першої статті 25 виключити.

12. У Законі України «Про державний захист суддів, працівників апарату суду і працівників правоохоронних органів» (Відомості Верховної Ради України, 1994 р., № 11, ст. 50; із змінами, внесеними законами України від 16 січня 2014 року № 721-VII та від 28 січня 2014 року № 732-VII):

1) назву викласти в такій редакції:

«Закон України

Про державний захист працівників суду і правоохоронних органів»;

2) статтю 1 викласти в такій редакції:

«Стаття 1. Завдання Закону

Цей Закон встановлює систему особливих заходів державного захисту працівників суду і правоохоронних органів від перешкоджання виконанню покладених на них законом обов'язків і здійсненню наданих прав, а так само від посягань на життя, здоров'я, житло і майно зазначених осіб та їх близьких родичів у зв'язку із службовою діяльністю цих працівників»;

3) частину другу статті 2 викласти в такій редакції:

«2. Близькі родичі, які відповідно до цього Закону підлягають захисту, - це батьки, дружина (чоловік), діти, рідні брати і сестри, дід, баба, онуки, посягання на життя, здоров'я, житло і майно яких перешкоджає виконанню працівниками суду і правоохоронних органів покладених на них законом обов'язків і здійсненню наданих прав»;

4) у пункті «г» частини першої статті 3 слова «судді, працівника апарату суду чи працівника правоохоронного органу» замінити словом «працівника»;

5) у другому реченні частини першої статті 6 слова «відповідних бюджетів» замінити словами «місцевого бюджету»;

6) у статті 12 слова «працівника правоохоронного органу» замінити словами «іншого правоохоронного органу»;

7) пункт «а» частини другої статті 13 викласти в такій редакції:

«а) заява працівника або його близького родича»;

8) пункт «г» статті 14 викласти в такій редакції:

«г) голова суду - щодо захисту працівників відповідного суду та інших органів, зазначених у статті 2 цього Закону, та їх близьких родичів»;

9) у пункті «г» частини першої статті 15 слова «суддів та» виключити;

10) у першому реченні частини першої статті 16 слова «з дня одержання такої заяви (повідомлення)» виключити;

11) у статті 24:

назву викласти в такій редакції:

«Стаття 24. Контроль і нагляд за виконанням законодавства про захист працівників суду і правоохоронних органів»;

у частині першій слова «Рада суддів України» замінити словами «Голова Верховного Суду України»;

12) у тексті Закону:

слова «судді, працівники апарату суду і працівники правоохоронних органів» в усіх відмінках замінити словами «працівники суду і правоохоронних органів» у відповідному відмінку;

слова «суддя, працівник апарату суду або працівник правоохоронного органу» в усіх відмінках замінити словами «працівник суду або правоохоронного органу» у відповідному відмінку;

слова «близький родич, член сім'ї» в усіх відмінках і числах замінити словами «близький родич» у відповідному відмінку і числі.

13. У Законі України «Про телекомунікації» (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 12, ст. 155 із наступними змінами):

1) у частині першій статті 1 термін «ідентифікаційна телекомунікаційна картка» виключити;

2) пункт 23^{1} частини першої статті 18 виключити;

3) у статті 39:

пункт 18^{2} частини першої виключити;

в абзаці першому частини другої слово та цифри «пунктів 2, 10, 11, 12, 15, 17» замінити словом та цифрами «пунктів 1, 2, 10, 11, 12, 15, 17»;

у частині четвертій слова «Оператори телекомунікацій (провайдери, у користуванні яких знаходяться телекомунікаційні мережі) зобов'язані за власні кошти закуповувати та встановлювати» замінити словами «Оператори телекомунікацій зобов'язані за власні кошти встановлювати»;

4) пункт 1^{1} частини другої статті 63 виключити.

14. У Законі України «Про інформаційні агентства» (Відомості Верховної Ради України, 1995 р., № 13, ст. 83; із змінами, внесеними законами України від 16 січня 2014 року № 721-VII та від 28 січня 2014 року № 732-VII):

1) частину третю статті 5 виключити;

2) у частині першій статті 29 слова «ресурси мережі Інтернет» виключити.

15. Пункт 46 частини третьої статті 9 Закону України «Про ліцензування певних видів господарської діяльності» (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 36, ст. 299 із наступними змінами) виключити.

16. Пункт 9 частини першої статті 8 Закону України «Про Національну раду України з питань телебачення і радіомовлення» (Відомості Верховної Ради України, 2005 р., № 16, ст. 265; 2006 р., № 18, ст. 155; із змінами, внесеними законами України від 16 січня 2014 року № 721-VII та від 28 січня 2014 року № 732-VII) виключити.

17. Абзац шостий частини першої статті 3 Закону України «Про захист інформації в інформаційно-телекомунікаційних системах» (Відомості Верховної Ради України, 2005 р., № 26, ст. 347; 2009 р., № 24, ст. 296; із змінами, внесеними законами України від 16 січня 2014 року № 721-VII та від 28 січня 2014 року № 732-VII) виключити.

18. У Законі України «Про Державну службу спеціального зв'язку та захисту інформації» (Відомості Верховної Ради України, 2006 р., № 30, ст. 258 із наступними змінами):

1) у частину першу статті 1 включити абзац п'ятий такого змісту:

«об'єкт інформаційної діяльності - інженерно-технічна споруда (приміщення), де здійснюється діяльність, пов'язана з інформацією, що підлягає захисту»;

2) у частину першу статті 16 включити пункти 8, 14, 21, 32, 33 такого змісту:

«8) упровадження комплексних систем захисту інформації на об'єктах інформаційної діяльності та в інформаційних, телекомунікаційних та інформаційно-телекомунікаційних системах закордонних дипломатичних установ України»;

«14) погодження та здійснення контролю за виконанням технічних завдань на проектування, будівництво і реконструкцію особливо важливих об'єктів, розробку зразків військової та спеціальної техніки, у процесі експлуатації або застосування яких збирається, обробляється, зберігається, передається чи приймається інформація, яка є власністю держави, або інформація з обмеженим доступом, вимога щодо захисту якої встановлена законом»;

«21) участь у межах своїх повноважень у погодженні питань щодо розміщення на території України дипломатичних представництв і консульських установ іноземних держав»;

«32) видача атестата відповідності комплексних систем захисту інформації інформаційних, телекомунікаційних та інформаційно-телекомунікаційних систем, із застосуванням яких обробляється інформація, яка є власністю держави, або інформація з обмеженим доступом, вимога щодо захисту якої встановлена законом, вимогам нормативних документів з питань технічного захисту інформації;

33) здійснення у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України, державного контролю за дотриманням умов експлуатації комплексних систем захисту інформації, які пройшли державну експертизу та на які видано атестат відповідності»;

у пункті 16 слова «(крім порядку і вимог технічного захисту інформації)» виключити;

пункт 17 викласти в такій редакції:

«17) видача та реєстрація відповідно до вимог законодавства ліцензії на провадження господарської діяльності у сфері криптографічного та технічного захисту інформації, встановлення порядку видачі та видача органам державної влади дозволу на проведення робіт з технічного захисту інформації для власних потреб, а також здійснення контролю за додержанням ліцензійних умов та умов проведення робіт для власних потреб»;

у пункті 20 слова «та вжиття відповідних заходів для криптографічного захисту інформації» замінити словами «та вжиття відповідних заходів для захисту інформації»;

3) у частині першій статті 17:

пункт 3 після слів «криптографічного та технічного захисту інформації» доповнити словами «яка є власністю держави, або інформації з обмеженим доступом»;

пункт 6 викласти в такій редакції:

«6) зупиняти дію або скасовувати в установленому порядку ліцензії на провадження господарської діяльності у сфері криптографічного та технічного захисту інформації, а також дозволів на проведення робіт з технічного захисту інформації для власних потреб органам державної влади»;

пункт 7 після слова «криптографічного» доповнити словами «та/або технічного»;

пункт 19 викласти в такій редакції:

«19) проводити планову та позапланову перевірку додержання ліцензійних умов провадження господарської діяльності у сфері криптографічного та технічного захисту інформації на підприємствах, в установах і організаціях, а також умов проведення робіт з технічного захисту інформації для власних потреб в органах державної влади»;

включити пункт 20 такого змісту:

«20) зупиняти дію або скасовувати в установленому порядку атестати відповідності на комплексні системи захисту інформації в інформаційних, телекомунікаційних та інформаційно-телекомунікаційних системах»;

4) у тексті Закону слова «криптографічного захисту інформації» замінити словами «криптографічного та технічного захисту інформації».

19. У Законі України «Про судоустрій і статус суддів» (Відомості Верховної Ради України, 2010 р., №№ 41-45, ст. 529; 2013 р., № 25, ст. 247, № 37, ст. 490; із змінами, внесеними законами України від 16 січня 2014 року № 721-VII та від 28 січня 2014 року № 732-VII):

1) частину сьому статті 127 виключити;

2) статтю 134 викласти в такій редакції:

«Стаття 134. Державний захист суддів та членів їхніх сімей

1. Судді, члени їхніх сімей та їх майно перебувають під особливим захистом держави. Органи внутрішніх справ зобов'язані вживати необхідних заходів для забезпечення безпеки судді, членів його сім'ї, збереження їхнього майна, якщо від судді надійде відповідна заява.

2. Вчинені у зв'язку із службовою діяльністю судді посягання на його життя і здоров'я, знищення чи пошкодження його майна, погроза вбивством, насильством чи пошкодженням майна судді, образа чи наклеп на нього, а також посягання на життя і здоров'я близьких родичів судді (батьків, дружини, чоловіка, дітей), погроза їм вбивством, пошкодженням майна тягнуть за собою відповідальність, встановлену законом.

3. Суддя має право на забезпечення засобами захисту, які йому надаються органами внутрішніх справ»;

3) у пункті 10 частини першої статті 146 слова «забезпечує функціонування системи відеоспостереження у приміщеннях судів та на прилеглих до них територіях» виключити;

4) у статті 153:

у другому реченні частини першої слова «а також у взаємодії з органами внутрішніх справ підтримання громадського порядку в суді, припинення проявів неповаги до суду та охорону приміщень суду» виключити;

частину шосту виключити;

5) у частині першій статті 154 слово «цілодобову» виключити.

20. У Законі України «Про виконавче провадження» (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 19-20, ст. 142; 2013 р., № 23, ст. 224; із змінами, внесеними законами України від 16 січня 2014 року № 721-VII та від 28 січня 2014 року № 732-VII):

1) у частині першій статті 18:

у пункті 3 слова «для фізичних осіб - платників податків, крім випадку ухвалення постанови про накладення на особу адміністративного стягнення за неповагу до суду» замінити словами «для фізичних осіб - платників податків»;

абзац восьмий виключити;

2) друге речення абзацу другого частини другої статті 25 виключити.

21. У Законі України «Про громадські об'єднання» (Відомості Верховної Ради України, 2013 р., № 1, ст. 1; із змінами, внесеними законами України від 16 січня 2014 року № 721-VII та від 28 січня 2014 року № 732-VII):

1) частину шосту статті 1 виключити;

2) у частині першій статті 4 слова «здійснення екстремістської діяльності» виключити;

3) у статті 10:

третє речення частини другої виключити;

у частині десятій слова «крім громадського об'єднання, що виконує функції іноземного агента» виключити;

4) у статті 12:

у частині першій слова «а також громадське об'єднання, що виконує функції іноземного агента» виключити;

пункт 5 частини третьої виключити;

у частині четвертій слова та цифри «в пунктах 3, 4 і 5» замінити словами та цифрами «в пунктах 3 і 4»;

5) у статті 14:

у назві слова «набуття статусу громадського об'єднання, що виконує функції іноземного агента» виключити;

абзац другий частини другої виключити;

6) у статті 20:

пункт 8 частини другої виключити;

у частині третій слова та цифри «у пунктах 2-6, 8» замінити словами та цифрами «у пунктах 2-6»;

абзац другий частини дев'ятої виключити;

7) пункт 1 частини першої статті 21 викласти в такій редакції:

«1) вільно поширювати інформацію про свою діяльність, пропагувати свою мету (цілі)»;

8) частини четверту-шосту статті 23 виключити;

9) перше речення частини першої статті 28 викласти в такій редакції:

«1. Громадське об'єднання може бути заборонено судом за позовом уповноваженого органу з питань реєстрації в разі виявлення ознак порушення громадським об'єднанням вимог статей 36, 37 Конституції України, статті 4 цього Закону»;

10) частину четверту статті 30 викласти в такій редакції:

«4. Діяльність відокремленого підрозділу іноземної неурядової організації може бути заборонена в судовому порядку у разі порушення таким відокремленим підрозділом положень статей 36, 37 Конституції України, статті 4 цього Закону, положень інших законів, якими встановлюються обмеження щодо утворення і діяльності громадських об'єднань в інтересах національної безпеки та громадського порядку, охорони здоров'я населення або захисту прав і свобод інших людей, за позовом уповноваженого органу з питань реєстрації».

22. У Регламенті Верховної Ради України, затвердженому Законом України «Про Регламент Верховної Ради України» (Відомості Верховної Ради України, 2010 р., №№ 14-17, ст. 133 із наступними змінами):

1) частину четверту статті 218 викласти в такій редакції:

«4. Подання, що не відповідає вимогам цієї статті, Голова Верховної Ради України повертає відповідно Генеральному прокуророві України або Голові Верховного Суду України, про що повідомляє Верховну Раду на найближчому пленарному засіданні Верховної Ради»;

2) частину першу статті 219 викласти в такій редакції:

«1. Голова Верховної Ради України пропонує народному депутату, щодо якого внесено подання про надання згоди на притягнення до кримінальної відповідальності, затримання чи арешт, подати протягом п'яти днів письмові пояснення комітету, до предмета відання якого належать питання регламенту, і доручає зазначеному комітету надати висновок щодо подання про надання згоди на притягнення до кримінальної відповідальності, затримання чи арешт народного депутата згідно із законом»;

3) у статті 220:

у назві слова «на затримання чи арешт судді Конституційного Суду України, судді суду загальної юрисдикції» замінити словами «на притягнення до кримінальної відповідальності, затримання чи арешт»;

перше речення частини першої викласти в такій редакції:

«1. Комітет, якому доручено надати висновок щодо питання про надання згоди на притягнення до кримінальної відповідальності, затримання чи арешт, відповідно до закону визначає достатність, законність і обґрунтованість подання, законність одержання доказів, зазначених у поданні, і встановлює наявність відповідних скарг»;

частину другу викласти в такій редакції:

«2. У засіданнях комітету бере участь Генеральний прокурор України (виконувач обов'язків Генерального прокурора України), якщо подання внесено Генеральним прокурором України, або Голова Верховного Суду України (виконувач обов'язків Голови Верховного Суду України), якщо подання внесено Головою Верховного Суду України»;

частину четверту після слів «вмотивованим висновком комітету» доповнити словами «відповідно Генеральному прокуророві України або»;

4) у статті 221:

у частині першій слова «у визначений нею день, але не пізніше п'яти днів з дня його внесення, а подання про затримання чи арешт судді Конституційного Суду України, судді суду загальної юрисдикції — » замінити словами «затримання чи арешт судді Конституційного Суду України, судді суду загальної юрисдикції у визначений нею день, але»;

у частині другій слова «а щодо судді Конституційного Суду України, судді суду загальної юрисдикції — також про» виключити;

у частині третій:

у пункті 1 слова «(визначеному ним заступнику Генерального прокурора України)» виключити;

у пункті 2 слова «(уповноваженому ним представнику)» виключити;

частину четверту викласти в такій редакції:

«4. Якщо на пленарному засіданні Верховної Ради буде встановлено, що особа, стосовно якої внесено подання, відмовляється від дачі пояснень, Верховна Рада розглядає питання про надання згоди на притягнення до кримінальної відповідальності, затримання чи арешт без її пояснень»;

частину десяту виключити.

II. Прикінцеві та перехідні положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

2. Відповідно до статей 8 та 58 Конституції України правовідносини, що виникли чи змінилися відповідно до положень законодавчих актів України, змінених цим Законом, припиняються не пізніш як з моменту набрання чинності цим Законом та не мають юридичних наслідків.

3. Відповідно до вимог статей 8, 19, 124 Конституції України органам державної влади, іншим суб'єктам владних повноважень привести свої рішення, включаючи судові рішення, прийняті чи змінені на підставі законодавчих актів України, змінених цим Законом, у відповідність з положеннями законодавчих актів у редакції цього Закону.

Виконуючий обов'язки Президента України,

Голова Верховної Ради України О. ТУРЧИНОВ.

м. Київ,
23 лютого 2014 року.
№ 767-VII.

ГОЛОС УКРАЇНИ № 39 (5789) — СПЕЦВИПУСК
СУБОТА, 1 БЕРЕЗНЯ 2014

Закон України

Про Кабінет Міністрів України

Цей Закон відповідно до Конституції України визначає організацію, повноваження і порядок діяльності Кабінету Міністрів України.

Розділ I ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Кабінет Міністрів України у системі органів державної влади України

1. Кабінет Міністрів України (Уряд України) є вищим органом у системі органів виконавчої влади.

2. Кабінет Міністрів України здійснює виконавчу владу безпосередньо та через міністерства, інші центральні органи виконавчої влади, Раду міністрів Автономної Республіки Крим та місцеві державні адміністрації, спрямовує, координує та контролює діяльність цих органів.

3. Кабінет Міністрів України відповідальний перед Президентом України і Верховною Радою України, підконтрольний і підзвітний Верховній Раді України у межах, передбачених Конституцією України.

Стаття 2. Основні завдання Кабінету Міністрів України

1. До основних завдань Кабінету Міністрів України належать:

1) забезпечення державного суверенітету та економічної самостійності України, здійснення внутрішньої та зовнішньої політики держави, виконання Конституції та законів України, актів Президента України;

2) вжиття заходів щодо забезпечення прав і свобод людини та громадянина, створення сприятливих умов для вільного і всебічного розвитку особистості;

3) забезпечення проведення бюджетної, фінансової, цінової, інвестиційної, у тому числі амортизаційної, податкової, структурно-галузевої політики; політики у сферах праці та зайнятості населення, соціального захисту, охорони здоров'я, освіти, науки і культури, охорони природи, екологічної безпеки і природокористування;

4) розроблення і виконання загальнодержавних програм економічного, науково-технічного, соціального, культурного розвитку, охорони довкілля, а також розроблення, затвердження і виконання інших державних цільових програм;

5) забезпечення розвитку і державної підтримки науково-технічного та інноваційного потенціалу держави;

6) забезпечення рівних умов для розвитку всіх форм власності; здійснення управління об'єктами державної власності відповідно до закону;

7) здійснення заходів щодо забезпечення обороноздатності та національної безпеки України, громадського порядку, боротьби із злочинністю, ліквідації наслідків надзвичайних ситуацій;

8) організація і забезпечення провадження зовнішньоекономічної діяльності, митної справи;

9) спрямування та координація роботи міністерств, інших органів виконавчої влади, здійснення контролю за їх діяльністю.

Стаття 3. Принципи діяльності Кабінету Міністрів України

1. Діяльність Кабінету Міністрів України ґрунтується на принципах верховенства права, законності, поділу державної влади, безперервності, колегіальності, солідарної відповідальності, відкритості та прозорості.

2. Кабінет Міністрів України здійснює виконавчу владу на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

3. Кабінет Міністрів України є колегіальним органом. Кабінет Міністрів України приймає рішення після обговорення питань на його засіданнях.

4. Кабінет Міністрів України регулярно інформує громадськість через засоби масової інформації про свою діяльність, залучає громадян до процесу прийняття рішень, що мають важливе суспільне значення. Прийняття Кабінетом Міністрів України актів, що містять інформацію з обмеженим доступом, можливе лише у випадках, визначених законом, у зв'язку із забезпеченням національної безпеки та оборони України. Всі акти Кабінету Міністрів України підлягають обов'язковому оприлюдненню, крім тих, що містять інформацію з обмеженим доступом.

Стаття 4. Правові засади діяльності Кабінету Міністрів України

1. Кабінет Міністрів України у своїй діяльності керується Конституцією України, цим Законом, іншими законами України, а також указами Президента України та постановами Верховної Ради України, прийнятими відповідно до Конституції та законів України.

2. Організація, повноваження і порядок діяльності Кабінету Міністрів України визначаються Конституцією України, цим та іншими законами України.

3. Кабінет Міністрів України відповідно до Конституції України та цього Закону затверджує Регламент Кабінету Міністрів України, який визначає порядок проведення засідань Кабінету Міністрів України, підготовки та прийняття рішень, інші процедурні питання його діяльності.

Стаття 5. Місцезнаходження Кабінету Міністрів України

1. Кабінет Міністрів України знаходиться у столиці України - місті Києві.

Розділ II СКЛАД І ПОРЯДОК ФОРМУВАННЯ КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

Стаття 6. Склад Кабінету Міністрів України та статус його членів

1. До складу Кабінету Міністрів України входять Прем'єр-міністр України, Перший віце-прем'єр-міністр України, віце-прем'єр-міністри та міністри України.

2. Посадовий склад (кількість та перелік посад) новосформованого Кабінету Міністрів України визначається Верховною Радою України за поданням Прем'єр-міністра України одночасно з призначенням персонального складу Кабінету Міністрів України у порядку, встановленому статтею 9 цього Закону. У разі прийняття Кабінетом Міністрів України рішення про утворення, реорганізацію або ліквідацію міністерства посадовий склад Кабінету Міністрів України вважається зміненим з дня прийняття такого рішення.

3. Посади членів Кабінету Міністрів України належать до політичних посад, на які не поширюється трудове законодавство та законодавство про державну службу.

4. Статус членів Кабінету Міністрів України визначається Конституцією України, цим та іншими законами України.

5. За поданням Прем'єр-міністра України Верховна Рада України може призначати міністрами осіб, які не очолюють міністерств. До складу Кабінету Міністрів України може бути призначено не більше двох таких міністрів.

Стаття 7. Вимоги до членів Кабінету Міністрів України

1. Членами Кабінету Міністрів України можуть бути громадяни України, які мають право голосу, вищу освіту та володіють державною мовою. Не може бути призначена на посаду члена Кабінету Міністрів України особа, яка має судимість, не погашену або не зняту в установленому законом порядку, або на яку протягом останнього року накладалося адміністративне стягнення за вчинення корупційного правопорушення.

2. Члени Кабінету Міністрів України не мають права суміщати свою службову діяльність з іншою роботою, крім викладацької, наукової та творчої у позаробочий час, входити до складу керівного органу чи наглядової ради підприємства, що має на меті одержання прибутку. У разі виникнення обставин, що порушують вимоги щодо несумісності посади члена Кабінету Міністрів України з іншими видами діяльності, такий член Кабінету Міністрів України у двадцятиденний строк з дня виникнення цих обставин припиняє таку діяльність або подає особисту заяву про відставку.

3. У разі внесення на розгляд Верховної Ради України подання щодо призначення на посаду члена Кабінету Міністрів України особи, яка є народним депутатом України, до подання додається особиста заява народного депутата України про дострокове припинення ним депутатських повноважень у разі призначення на посаду члена Кабінету Міністрів України. Питання про дострокове припинення повноважень народного депутата України розглядається невідкладно Верховною Радою України на тому ж пленарному засіданні після призначення його членом Кабінету Міністрів України.

4. На членів Кабінету Міністрів України поширюються вимоги та обмеження, встановлені Законом України «Про засади запобігання і протидії корупції».

Стосовно кандидатів на посади членів Кабінету Міністрів України за їх письмовою згодою проводиться спеціальна перевірка в порядку, встановленому Законом України «Про засади запобігання і протидії корупції».

Стаття 8. Призначення на посаду Прем'єр-міністра України

1. Прем'єр-міністр України призначається на посаду Верховною Радою України за поданням Президента України.

2. Подання про призначення Верховною Радою України на посаду Прем'єр-міністра України Президент України вносить за пропозицією коаліції депутатських фракцій у Верховній Раді України, до складу якої входить більшість народних депутатів України від конституційного складу Верховної Ради України, в строк не пізніше ніж на п'ятнадцятий день після надходження такої пропозиції.

3. Пропозиція коаліції депутатських фракцій, до складу якої входить більшість народних депутатів України від конституційного складу Верховної Ради України, подається Президенту України за підписом народного депутата України - уповноваженого на подання пропозиції відповідно до угоди про формування коаліції.

4. У разі порушення вимог Конституції України та цього Закону щодо внесення пропозиції стосовно кандидатури на посаду Прем'єр-міністра України, невідповідності запропонованої кандидатури вимогам до члена Кабінету Міністрів України, передбаченим цим Законом, Президент України інформує Верховну Раду України про неможливість внесення подання щодо запропонованої кандидатури.

5. До подання про призначення на посаду Прем'єр-міністра України додаються:

1) відомості про громадянство;

2) відомості про освіту;

3) відомості про трудову діяльність і автобіографія;

4) декларація про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру за минулий рік за формою і в порядку, що встановлені Законом України «Про засади запобігання і протидії корупції»;

5) відомості про перебування у складі керівного органу чи наглядової ради підприємства або організації, що має на меті одержання прибутку;

6) відомості про судимість кандидата.

Усі відомості подаються державною мовою і власноручно підписуються кандидатом на посаду Прем'єр-міністра України.

6. Кандидат на посаду Прем'єр-міністра України за пропозицією депутатських фракцій (фракції) до розгляду питання на пленарному засіданні Верховної Ради України зустрічається з депутатськими фракціями та відповідає на їхні запитання.

7. Голосування у Верховній Раді України щодо призначення Прем'єр-міністра України проводиться у поіменному режимі. Рішення про призначення Прем'єр-міністра України приймається у формі постанови Верховної Ради України.

8. У разі відхилення Верховною Радою України кандидатури на посаду Прем'єр-міністра України Президент України вносить на розгляд Верховної Ради України подання про призначення на зазначену посаду в порядку, встановленому частинами другою, четвертою та п'ятою цієї статті.

9. Особа, призначена Прем'єр-міністром України, вступає на посаду в порядку, встановленому статтею 10 цього Закону. Після прийняття постанови Верховної Ради України про її призначення до вступу на посаду новопризначений Прем'єр-міністр України набуває повноважень проводити всі необхідні консультації щодо формування складу Кабінету Міністрів України та вносити подання, зазначені у частині першій статті 9 цього Закону.

Стаття 9. Призначення на посаду членів Кабінету Міністрів України

1. Члени Кабінету Міністрів України, крім Прем'єр-міністра України, Міністра оборони України і Міністра закордонних справ України, призначаються на посаду Верховною Радою України за поданням Прем'єр-міністра України.

2. При формуванні нового складу Кабінету Міністрів України новопризначений Прем'єр-міністр України вносить до Верховної Ради України подання про призначення членів Кабінету Міністрів України відповідно до вимог Конституції України та цього Закону. У цьому поданні пропонується повний посадовий склад Кабінету Міністрів України.

3. Подання Прем'єр-міністра України, зазначене у частині другій цієї статті, стосовно персонального складу Кабінету Міністрів України може вноситися єдиним списком. Подання щодо окремих кандидатур на посади, зазначені у поданні щодо посадового складу, може вноситися окремо.

4. Міністр оборони України і Міністр закордонних справ України призначаються на посаду Верховною Радою України за поданням Президента України.

5. Подання про призначення членів Кабінету Міністрів України, зазначені у частинах першій та четвертій цієї статті, щодо кандидатів на відповідні посади вносяться разом з:

1) відомостями про громадянство;

2) відомостями про освіту;

3) відомостями про трудову діяльність і автобіографією;

4) декларацією про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру за минулий рік за формою і в порядку, що встановлені Законом України «Про засади запобігання і протидії корупції»;

5) відомостями про перебування у складі керівного органу чи наглядової ради підприємства або організації, що має на меті одержання прибутку;

6) відомостями про судимість кандидата.

6. На кожну посаду члена Кабінету Міністрів України вноситься одна кандидатура.

7. Кандидат на посаду члена Кабінету Міністрів України за пропозиціями депутатських фракцій до розгляду питання про його призначення на пленарному засіданні Верховної Ради України може зустрічатися з депутатськими фракціями та відповідати на їхні запитання.

8. Верховна Рада України розглядає подання та призначає на посаду членів Кабінету Міністрів України. Верховна Рада України приймає рішення з цього приводу у формі постанови. Рішення щодо призначення членів Кабінету Міністрів України може прийматися як списком, так і щодо окремих посад. Рішення Верховної Ради України щодо призначення члена Кабінету Міністрів України приймається за його присутності.

9. Кандидатура на посаду члена Кабінету Міністрів України вважається відхиленою, якщо Верховна Рада України не прийняла рішення про її призначення на посаду члена Кабінету Міністрів України.

10. У разі відхилення Верховною Радою України кандидатури на посаду члена Кабінету Міністрів України Прем'єр-міністр України, а у випадках, установлених Конституцією України, - Президент України вносить подання про призначення на посаду члена Кабінету Міністрів України в порядку, визначеному цією статтею.

11. Призначення на вакантну посаду члена Кабінету Міністрів України (крім Прем'єр-міністра України) здійснюється в порядку та з урахуванням вимог, передбачених частинами першою, третьою - десятою цієї статті.

12. Постанова Верховної Ради України в частині призначення члена Кабінету Міністрів України набирає чинності з моменту складення ним присяги у порядку, встановленому статтею 10 цього Закону.

Стаття 10. Вступ на посаду членів Кабінету Міністрів України та початок роботи новосформованого Кабінету Міністрів України

1. Особа, призначена на посаду члена Кабінету Міністрів України, у день свого призначення перед вступом на посаду складає на пленарному засіданні Верховної Ради України таку присягу:

«Усвідомлюючи високу відповідальність члена Кабінету Міністрів України, урочисто присягаю на вірність Українському народові. Зобов'язуюся додержуватися Конституції України та законів України, зміцнювати суверенітет і незалежність України, обстоювати права і свободи людини та громадянина, дбати про добробут Українського народу, сталий демократичний розвиток суспільства».

2. При формуванні нового складу Кабінету Міністрів України присягу зачитує Прем'єр-міністр України, її текст підписує кожен член Кабінету Міністрів України.

3. Член Кабінету Міністрів України вступає на посаду з моменту складення ним присяги. Підписаний членом Кабінету Міністрів України текст присяги зберігається в його особовій справі.

4. Особа, яка у день свого призначення на посаду члена Кабінету Міністрів України (крім Прем'єр-міністра України) не склала присяги, вважається такою, що відмовилася від посади.

5. Кабінет Міністрів України набуває повноважень та розпочинає роботу після складення присяги не менше ніж двома третинами від його посадового складу, визначеного відповідно до статті 6 цього Закону.

6. Член Кабінету Міністрів України, призначений на вакантну посаду в діючому складі Кабінету Міністрів України, у день свого призначення перед вступом на посаду особисто складає присягу на пленарному засіданні Верховної Ради України і невідкладно після цього підписує її текст.

Стаття 11. Програма діяльності Кабінету Міністрів України

1. Програма діяльності Кабінету Міністрів України базується на узгоджених політичних позиціях та програмних завданнях коаліції депутатських фракцій у Верховній Раді України.

2. Програма діяльності Кабінету Міністрів України подається до Верховної Ради України Прем'єр-міністром України у строк до одного місяця з дня формування Кабінету Міністрів України.

3. Прем'єр-міністр України особисто представляє Програму діяльності Кабінету Міністрів України на пленарному засіданні Верховної Ради України та відповідає на запитання народних депутатів України.

4. Програма діяльності Кабінету Міністрів України вважається схваленою, якщо за неї проголосувала більшість від конституційного складу Верховної Ради України. Рішення про схвалення Програми діяльності Кабінету Міністрів України приймається у формі постанови Верховної Ради України.

5. Верховна Рада України може надати Кабінету Міністрів України можливість доопрацювати Програму діяльності Кабінету Міністрів України. Повторний розгляд Програми діяльності Кабінету Міністрів України Верховною Радою України проводиться не пізніше ніж на п'ятнадцятий день після прийняття такого рішення.

Розділ III СКЛАДЕННЯ ПОВНОВАЖЕНЬ ТА ВІДСТАВКА КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

Стаття 12. Складення повноважень Кабінету Міністрів України у зв'язку з обранням нового складу Верховної Ради України

1. Кабінет Міністрів України складає повноваження перед новообраною Верховною Радою України.

2. Заява про складення повноважень Кабінету Міністрів України подається Прем'єр-міністром України чи особою, яка виконує його повноваження, та оголошується на першому пленарному засіданні новообраної Верховної Ради України.

Стаття 13. Відставка Кабінету Міністрів України

1. Відставка Кабінету Міністрів України настає внаслідок:

1) прийняття Верховною Радою України резолюції недовіри Кабінету Міністрів України;

2) відставки Прем'єр-міністра України;

3) смерті Прем'єр-міністра України.

Стаття 14. Відставка Кабінету Міністрів України внаслідок прийняття Верховною Радою України резолюції недовіри

1. Верховна Рада України за пропозицією Президента України або не менш як третини від її конституційного складу може розглянути питання про відповідальність Кабінету Міністрів України та прийняти резолюцію недовіри Кабінету Міністрів України.

2. Питання про відповідальність Кабінету Міністрів України не пізніше ніж через десять днів після внесення пропозиції розглядається на пленарному засіданні Верховної Ради України, на яке запрошуються всі члени Кабінету Міністрів України. У разі розгляду питання про відповідальність Кабінету Міністрів України за пропозицією Президента України у пленарному засіданні Верховної Ради України бере участь Президент України.

3. Резолюція недовіри Кабінету Міністрів України вважається прийнятою, якщо за це проголосувала більшість від конституційного складу Верховної Ради України.

4. Прийняття Верховною Радою України резолюції недовіри Кабінету Міністрів України має наслідком відставку Кабінету Міністрів України.

5. Питання про відповідальність Кабінету Міністрів України не може розглядатися Верховною Радою України більше ніж один раз протягом чергової сесії, а також протягом року після схвалення Програми діяльності Кабінету Міністрів України або протягом останньої сесії Верховної Ради України.

Стаття 15. Відставка Кабінету Міністрів України внаслідок відставки Прем'єр-міністра України

1. Прем'єр-міністр України має право заявити Верховній Раді України про свою відставку.

2. Верховна Рада України розглядає питання про відставку Прем'єр-міністра України не пізніше ніж на десятий день після надходження заяви про відставку, якщо вона надійшла під час чергової сесії Верховної Ради України, і не пізніше першого пленарного тижня наступної чергової сесії, якщо така заява надійшла у міжсесійний період.

3. Прем'єр-міністр України звільняється з посади з дня прийняття рішення про його відставку на пленарному засіданні Верховної Ради України.

4. Прийняття Верховною Радою України рішення про відставку Прем'єр-міністра України має наслідком відставку всього складу Кабінету Міністрів України.

Стаття 16. Відставка Кабінету Міністрів України у разі смерті Прем'єр-міністра України

1. Повноваження Прем'єр-міністра України у разі його смерті припиняються з дня смерті, засвідченої свідоцтвом про смерть.

2. Припинення повноважень Прем'єр-міністра України у разі його смерті має наслідком відставку всього складу Кабінету Міністрів України.

Стаття 17. Продовження виконання повноважень Кабінетом Міністрів України та окремими членами Кабінету Міністрів України

1. Кабінет Міністрів України, який склав повноваження перед новообраною Верховною Радою України або перебуває у відставці з підстав, передбачених статтею 13 цього Закону, продовжує виконувати свої повноваження до початку роботи новосформованого Кабінету Міністрів України.

2. У разі смерті Прем'єр-міністра України повноваження Прем'єр-міністра України на період до початку роботи новосформованого Кабінету Міністрів України виконує Перший віце-прем'єр-міністр України або віце-прем'єр-міністр України згідно з визначеним Кабінетом Міністрів України розподілом повноважень.

3. У разі обрання члена Кабінету Міністрів України народним депутатом України новообраної Верховної Ради України він набуває повноважень народного депутата України у порядку, визначеному законом, без подання документа про його звільнення з посади і продовжує здійснювати повноваження члена Кабіне-

ту Міністрів України до початку роботи новосформованого Кабінету Міністрів України.

4. Усі члени Кабінету Міністрів України, які склали повноваження перед новообраною Верховною Радою України або перебувають у відставці, звільняються зі своїх посад з початку роботи новосформованим Кабінетом Міністрів України.

Стаття 18. Звільнення з посади члена Кабінету Міністрів України

1. Член Кабінету Міністрів України (крім Прем'єр-міністра України) може бути звільнений з посади Верховною Радою України:

1) шляхом прийняття відставки члена Кабінету Міністрів України за поданою ним заявою про відставку;

2) за поданням Прем'єр-міністра України (стосовно Міністра закордонних справ України та Міністра оборони України таке подання вноситься за згодою Президента України);

3) за поданням Президента України - Міністр закордонних справ України та Міністр оборони України;

4) за власною ініціативою.

2. Рішення Верховної Ради України про звільнення з посади члена Кабінету Міністрів України приймається у формі постанови Верховної Ради України.

3. Член Кабінету Міністрів України звільняється з посади з дня прийняття відповідного рішення Верховною Радою України.

4. У разі смерті члена Кабінету Міністрів України його повноваження вважаються припиненими з дня його смерті, засвідченої свідоцтвом про смерть.

5. Особа призначається на вакантну посаду члена Кабінету Міністрів України у порядку, встановленому цим Законом, та вступає на посаду після складення присяги відповідно до частини шостої статті 10 цього Закону.

6. Усі члени Кабінету Міністрів України, який склав повноваження перед новообраною Верховною Радою України або перебуває у відставці, звільняються зі своїх посад з моменту початку роботи новосформованим Кабінетом Міністрів України відповідно до статті 10 цього Закону.

Розділ IV КОМПЕТЕНЦІЯ КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

Стаття 19. Загальні питання компетенції Кабінету Міністрів України

1. Діяльність Кабінету Міністрів України спрямовується на забезпечення інтересів Українського народу шляхом виконання Конституції та законів України, актів Президента України, а також Програми діяльності Кабінету Міністрів України, схваленої Верховною Радою України, вирішення питань державного управління у сфері економіки та фінансів, соціальної політики, праці та зайнятості, охорони здоров'я, освіти, науки, культури, спорту, туризму, охорони навколишнього природного середовища, екологічної безпеки, природокористування, правової політики, законності, забезпечення прав і свобод людини та громадянина, запобігання і протидії корупції, розв'язання інших завдань внутрішньої і зовнішньої політики, цивільного захисту, національної безпеки та обороноздатності.

2. Кабінет Міністрів України здійснює постійний контроль за виконанням органами виконавчої влади Конституції України та інших актів законодавства України, вживає заходів щодо усунення недоліків у роботі зазначених органів.

Стаття 20. Основні повноваження Кабінету Міністрів України

1. Кабінет Міністрів України:

1) у сфері економіки та фінансів:

забезпечує проведення державної економічної політики, здійснює прогнозування та державне регулювання національної економіки; забезпечує розроблення і виконання загальнодержавних програм економічного та соціального розвитку;

визначає доцільність розроблення державних цільових програм з урахуванням загальнодержавних пріоритетів та забезпечує їх виконання;

здійснює відповідно до закону управління об'єктами державної власності, у тому числі корпоративними правами, делегує в установленому законом порядку окремі повноваження щодо управління зазначеними об'єктами міністерствам, іншим центральним органам виконавчої влади, місцевим державним адміністраціям та відповідним суб'єктам господарювання; забезпечує розроблення і виконання державних програм приватизації; подає Верховній Раді України пропозиції стосовно визначення переліку об'єктів права державної власності, що не підлягають приватизації;

сприяє розвитку підприємництва на засадах рівності перед законом усіх форм власності та соціальній спрямованості національної економіки, здійснює заходи щодо демонополізації та антимонопольного регулювання економіки, розвитку конкуренції та ринкової інфраструктури;

забезпечує здійснення державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності;

забезпечує розроблення і виконання програм структурної перебудови галузей національної економіки та інноваційного розвитку, здійснює заходи, пов'язані з реструктуризацією та санацією підприємств і організацій, забезпечує проведення державної промислової політики, визначає пріоритетні галузі промисловості, які потребують прискореного розвитку;

забезпечує захист та підтримку національного товаровиробника;

забезпечує захист прав споживачів та підвищення якості їх життя;

визначає обсяги продукції (робіт, послуг) для державних потреб, порядок формування та розміщення державного замовлення на її виробництво, вирішує відповідно до законодавства інші питання щодо задоволення державних потреб у продукції (роботах, послугах); утворює згідно із законом державні резервні фонди фінансових і матеріально-технічних ресурсів та приймає рішення про їх використання;

забезпечує проведення державної аграрної політики та продовольчу безпеку держави;

забезпечує проведення державної фінансової та податкової політики, сприяє стабільності грошової одиниці України;

розробляє проекти законів про Державний бюджет України та про внесення змін до Державного бюджету України, забезпечує виконання затвердженого Верховною Радою України Державного бюджету України, подає Верховній Раді України звіт про його виконання; приймає рішення про використання коштів резервного фонду Державного бюджету України;

обслуговує державний борг України, приймає рішення про випуск облігацій державних внутрішніх та зовнішніх позик;

організовує державне страхування;

забезпечує проведення державної політики цін та здійснює державне регулювання ціноутворення;

забезпечує проведення зовнішньоекономічної політики України, здійснює в межах, визначених законом, регулювання зовнішньоекономічної діяльності;

організовує та забезпечує здійснення митної справи;

бере участь у складанні платіжного балансу та організовує роботу із складання зовнішньоторговельного балансу України, забезпечує раціональне використання державних валютних коштів;

виступає гарантом щодо позик, які у визначених законом про Державний бюджет України межах надаються іноземними державами, банками, міжнародними фінансовими організаціями, а в інших випадках - відповідно до міжнародних договорів України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України;

2) у сферах соціальної політики, охорони здоров'я, освіти, науки, культури, спорту, туризму, охорони навколишнього природного середовища та ліквідації наслідків надзвичайних ситуацій:

забезпечує проведення державної соціальної політики, вживає заходів щодо підвищення реальних доходів населення та забезпечує соціальний захист громадян;

виступає стороною соціального діалогу на національному рівні, сприяє його розвитку, відповідно до закону проводить консультації з іншими сторонами соціального діалогу щодо проектів законів, інших нормативно-правових актів з питань формування і реалізації державної соціальної та економічної політики, регулювання трудових, соціальних, економічних відносин;

забезпечує підготовку проектів законів щодо державних соціальних стандартів і соціальних гарантій;

забезпечує розроблення та виконання державних програм соціальної допомоги, вживає заходів щодо зміцнення матеріально-технічної бази закладів соціального захисту інвалідів, пенсіонерів та інших непрацездатних і малозабезпечених верств населення;

забезпечує проведення державної політики зайнятості населення, розроблення та виконання відповідних державних програм, вирішує питання профорієнтації, підготовки та перепідготовки кадрів, регулює міграційні процеси, забезпечує виконання положень Генеральної угоди у межах взятих на себе зобов'язань;

забезпечує проведення державної політики у сферах охорони здоров'я, санітарно-епідемічного благополуччя, охорони материнства та дитинства, освіти, фізичної культури і доступність для громадян послуг медичних, освітніх та фізкультурно-оздоровчих закладів;

забезпечує проведення державної політики у сферах культури, етнонаціонального розвитку України і міжнаціональних відносин, охорони історичної та культурної спадщини, всебічного розвитку і функціонування державної мови в усіх сферах суспільного життя на всій території України; створює умови для вільного розвитку мов корінних народів і національних меншин України, сприяє задоволенню національно-культурних потреб українців, які проживають за межами України;

забезпечує розроблення і здійснення заходів щодо створення матеріально-технічної бази та інших умов, необхідних для розвитку охорони здоров'я, освіти, культури і спорту, туристичного та рекреаційного господарства;

проводить державну політику у сфері інформатизації, сприяє становленню єдиного інформаційного простору на території України;

забезпечує проведення науково-технічної політики, розвиток і зміцнення науково-технічного потенціалу України, розроблення і виконання загальнодержавних науково-технічних програм;

вживає заходів щодо вдосконалення державного регулювання у науково-технічній сфері, стимулювання інноваційної діяльності підприємств, установ та організацій;

визначає порядок формування та використання фондів для науково-технічної діяльності;

забезпечує проведення державної політики у сфері охорони природи, екологічної безпеки та природокористування;

забезпечує розроблення та виконання державних і міждержавних екологічних програм;

здійснює в межах своїх повноважень державне управління у сфері охорони та раціонального використання землі, її надр, водних ресурсів, рослинного і тваринного світу, інших природних ресурсів;

приймає рішення про обмеження, тимчасову заборону (зупинення) або припинення діяльності підприємств, установ та організацій незалежно від форми власності у разі порушення ними законодавства про охорону праці та навколишнього природного середовища;

координує діяльність органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ та організацій, пов'язану з охороною навколишнього природного середовища, виконанням державних, регіональних і міждержавних екологічних програм;

забезпечує здійснення заходів, передбачених державними програмами ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи, приймає рішення з питань ліквідації наслідків інших аварій, а також пожеж, катастроф, стихійного лиха;

засновує премії та стипендії Кабінету Міністрів України за особливі досягнення в різних сферах суспільного життя, визначає їх розмір та порядок призначення;

3) у сферах правової політики, законності, забезпечення прав і свобод людини та громадянина:

забезпечує проведення державної правової політики;

здійснює контроль за додержанням законодавства органами виконавчої влади, їх посадовими особами, а також органами місцевого самоврядування з питань виконання ними делегованих повноважень органів виконавчої влади;

вживає заходів щодо захисту прав і свобод, гідності, життя і здоров'я людини та громадянина від протиправних посягань, охорони власності та громадського порядку, забезпечення пожежної безпеки, боротьби із злочинністю, запобігання і протидії корупції;

здійснює заходи щодо забезпечення виконання судових рішень органами виконавчої влади та їх керівниками;

створює умови для вільного розвитку і функціонування системи юридичних послуг та правової допомоги населенню;

здійснює заходи щодо забезпечення функціонування системи безоплатної правової допомоги;

забезпечує фінансування видатків на утримання судів у межах, визначених законом про Державний бюджет України, та створює належні умови для функціонування судів та діяльності суддів;

організовує фінансове і матеріально-технічне забезпечення діяльності правоохоронних органів, соціальний захист працівників зазначених органів та членів їхніх сімей;

забезпечує координацію і контроль за діяльністю органів виконавчої влади щодо запобігання і протидії корупції;

4) у сфері зовнішньої політики:

забезпечує у межах своїх повноважень зовнішньополітичну діяльність України, розробляє та затверджує державні програми в цій сфері, погоджує програми перебування офіційних закордонних делегацій, до складу яких входять представники Кабінету Міністрів України, та інші пов'язані з цим документи;

забезпечує відповідно до закону про міжнародні договори вирішення питань щодо укладення та виконання міжнародних договорів України;

приймає рішення про придбання за кордоном у власність України нерухомого майна (будівництво, реконструкцію об'єктів) для потреб закордонних дипломатичних установ України;

5) у сфері національної безпеки та обороноздатності:

здійснює заходи щодо охорони та захисту державного кордону України і території України;

здійснює заходи щодо зміцнення національної безпеки України, розробляє та затверджує державні програми з цих питань;

здійснює заходи щодо забезпечення боєздатності Збройних Сил України, визначає у межах бюджетних асигнувань на оборону чисельність громадян України, які підлягають призову на строкову військову службу і навчальні збори;

вживає заходів щодо забезпечення обороноздатності України, оснащення Збройних Сил України та інших утворених відповідно до закону військових формувань;

забезпечує соціальні і правові гарантії військовослужбовцям, особам, звільненим з військової служби, та членам їхніх сімей;

здійснює керівництво єдиною системою цивільного захисту України, мобілізаційною підготовкою національної економіки та переведенням її на режим роботи в умовах надзвичайного чи воєнного стану;

вирішує питання забезпечення участі військовослужбовців України в міжнародних операціях з підтримання миру і безпеки у порядку, визначеному законом;

визначає пріоритетні напрями розвитку оборонно-промислового комплексу;

6) у сфері вдосконалення державного управління та державної служби:

здійснює заходи щодо кадрового забезпечення органів виконавчої влади;

розробляє і здійснює заходи, спрямовані на вдосконалення системи органів виконавчої влади з метою підвищення ефективності їх діяльності та оптимізації витрат, пов'язаних з утриманням апарату управління;

приймає рішення щодо забезпечення представництва інтересів Кабінету Міністрів України під час розгляду справ у Конституційному Суді України;

вживає в межах своїх повноважень заходів щодо заохочення та приймає відповідно до закону рішення про притягнення до дисциплінарної відповідальності:

а) керівників центральних органів виконавчої влади та їх заступників;

б) голів місцевих державних адміністрацій (крім звільнення їх з посади);

в) інших посадових осіб, які призначаються на посаду Кабінетом Міністрів України;

затверджує граничну чисельність працівників органів виконавчої влади;

визначає відповідно до закону умови оплати праці працівників бюджетних установ та підприємств державного сектору економіки, а також грошового забезпечення військовослужбовців (осіб рядового і начальницького складу);

організовує проведення єдиної державної політики у сфері державної служби;

утворює, реорганізовує і ліквідує міністерства та інші центральні органи виконавчої влади відповідно до закону в межах коштів, передбачених у Державному бюджеті України на утримання органів виконавчої влади, затверджує положення про зазначені органи.

2. Кабінет Міністрів України здійснює також інші повноваження, визначені Конституцією та законами України.

Розділ V

ПОВНОВАЖЕННЯ КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ У ВІДНОСИНАХ З ОРГАНАМИ ВИКОНАВЧОЇ ВЛАДИ

Стаття 21. Повноваження Кабінету Міністрів України у відносинах з міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади

1. Кабінет Міністрів України спрямовує і координує роботу міністерств та інших центральних органів виконавчої влади, які забезпечують проведення державної політики у відповідних сферах суспільного і державного життя, виконання Конституції та законів України, актів Президента України, додержання прав і свобод людини та громадянина.

2. Міністерства та інші центральні органи виконавчої влади відповідальні перед Кабінетом Міністрів України, підзвітні та підконтрольні йому.

3. Питання діяльності міністерств у Кабінеті Міністрів України представляють відповідні міністри.

4. Діяльність центральних органів виконавчої влади, керівники яких не входять до складу Кабінету Міністрів України, спрямовується і координується міністрами. Питання діяльності таких центральних органів виконавчої влади представляють відповідні міністри, до сфери спрямування і координації яких належать ці органи.

5. Кабінет Міністрів України затверджує граничну чисельність працівників міністерств та інших центральних органів виконавчої влади в межах коштів, передбачених у Державному бюджеті України для утримання органів виконавчої влади.

6. Кабінет Міністрів України може скасовувати акти міністерств та інших центральних органів виконавчої влади повністю чи в окремій частині.

7. Кабінет Міністрів України призначає на посаду та звільняє з посади за поданням Прем'єр-міністра України:

1) керівників центральних органів виконавчої влади, які не входять до складу Кабінету Міністрів України;

2) відповідно до закону членів колегіальних центральних органів виконавчої влади, які не входять до складу Кабінету Міністрів України;

3) перших заступників і заступників міністрів;

4) перших заступників і заступників керівників інших центральних органів виконавчої влади.

8. Особливості відносин Кабінету Міністрів України з окремими центральними органами виконавчої влади можуть визначатися законами України.

Стаття 22. Повноваження Кабінету Міністрів України у відносинах з Радою міністрів Автономної Республіки Крим і підвідомчими їй органами

1. Кабінет Міністрів України спрямовує і координує діяльність Ради міністрів Автономної Республіки Крим щодо виконання Конституції та законів України, актів Президента України і актів Кабінету Міністрів України на території Автономної Республіки Крим. Кабінет Міністрів України має право одержувати від Ради міністрів Автономної Республіки Крим інформацію з питань її діяльності.

2. Рада міністрів Автономної Республіки Крим підзвітна та підконтрольна Кабінету Міністрів України з питань виконання нею державних функцій і повноважень.

3. Кабінет Міністрів України заслуховує звіти Голови Ради міністрів Автономної Республіки Крим з питань виконання Радою міністрів Автономної Республіки Крим державних функцій і повноважень.

4. Кабінет Міністрів України встановлює порядок участі Ради міністрів Автономної Республіки Крим та підвідомчих їй органів у виконанні загальнодержавних програм, інших заходів загальнодержавного значення.

5. У разі неналежного виконання Головою Ради міністрів Автономної Республіки Крим покладених на нього повноважень Кабінет Міністрів України має право звернутися до Президента України та до Верховної Ради Автономної Республіки Крим з поданням про звільнення його з посади.

Стаття 23. Повноваження Кабінету Міністрів України у відносинах з місцевими державними адміністраціями

1. Кабінет Міністрів України спрямовує і координує діяльність місцевих державних адміністрацій щодо виконання Конституції та законів України, актів Президента України, актів Кабінету Міністрів України, органів виконавчої влади вищого рівня, здійснення на відповідній території інших наданих місцевим державним адміністраціям повноважень.

2. Кабінет Міністрів України розглядає питання щодо:

1) погодження кандидатур заступників голів обласних державних адміністрацій;

2) надання у разі вмотивованої відмови голови обласної державної адміністрації або підтримки головою обласної державної адміністрації вмотивованої відмови голови районної державної адміністрації погодити призначення керівника територіального органу міністерства, іншого центрального органу виконавчої влади, керівника підприємства, установи, організації, що перебуває в управлінні міністерства, іншого центрального органу виконавчої влади, згоди на призначення відповідного керівника;

3) подання Президенту України пропозицій щодо скасування актів місцевих державних адміністрацій, що суперечать Конституції та законам України, іншим актам законодавства України, з одночасним зупиненням їх дії;

4) призначення на посаду або звільнення з посади голів місцевих державних адміністрацій і внесення Президенту України відповідних подань.

3. На засідання Кабінету Міністрів України, на якому розглядається питання щодо призначення керівника територіального органу міністерства, іншого центрального органу виконавчої влади, керівника підприємства, установи, організації, що перебуває в управлінні міністерства або іншого центрального органу виконавчої влади, запрошується відповідний голова обласної державної адміністрації, йому надається можливість вносити пропозиції з обговорюваного питання, робити застереження, давати пояснення.

4. Голови місцевих державних адміністрацій під час здійснення своїх повноважень відповідальні перед Кабінетом Міністрів України. Місцеві державні адміністрації та їх голови підзвітні та підконтрольні Кабінету Міністрів України у межах його повноважень.

5. Кабінет Міністрів України одержує від місцевих державних адміністрацій інформацію про їх діяльність, регулярно заслуховує звіти голів державних адміністрацій з питань їх діяльності.

6. Кабінет Міністрів України затверджує типовий регламент місцевих державних адміністрацій, типове положення про структурні підрозділи місцевої державної адміністрації, рекомендаційний перелік її структурних підрозділів, визначає граничну чисельність та фонд оплати праці працівників місцевих державних адміністрацій, у тому числі їх апаратів, і витрати на їх утримання.

ЗАКІНЧЕННЯ НА 8–9-Й СТОР.

ПОЧАТОК НА 6 – 7-Й СТОР.

7. Проекти актів Кабінету Міністрів України з питань розвитку адміністративно-територіальних одиниць надсилаються відповідним місцевим державним адміністраціям для погодження. Кабінет Міністрів України перед прийняттям таких актів розглядає зауваження та пропозиції, подані місцевими державними адміністраціями.

8. Кабінет Міністрів України розглядає пропозиції обласних, Київської та Севастопольської міських державних адміністрацій з питань, що потребують вирішення Кабінетом Міністрів України. Під час розгляду таких пропозицій голови обласних, Київської та Севастопольської міських державних адміністрацій мають право брати участь у засіданні Кабінету Міністрів України з правом дорадчого голосу.

9. Районні, районні у містах Києві та Севастополі державні адміністрації подають пропозиції з питань, що потребують вирішення Кабінетом Міністрів України, відповідно до Ради міністрів Автономної Республіки Крим, обласних, Київської та Севастопольської міських державних адміністрацій для подальшого подання їх Кабінету Міністрів України, міністерствам та іншим центральним органам виконавчої влади.

Стаття 24. Повноваження Кабінету Міністрів України у відносинах з державними господарськими об'єднаннями, підприємствами, установами та організаціями

1. Кабінет Міністрів України в межах коштів, передбачених у Державному бюджеті України, може утворювати, реорганізовувати та ліквідовувати відповідно до закону державні господарські об'єднання, підприємства, установи та організації, зокрема для здійснення окремих функцій з управління об'єктами державної власності. Кабінет Міністрів України затверджує положення та статути державних господарських об'єднань, підприємств, установ та організацій, розмір асигнувань на їх утримання і граничну чисельність працівників, призначає на посаду та звільняє з посади їх керівників і заступників керівників, застосовує до них заходи дисциплінарної відповідальності.

2. Кабінет Міністрів України визначає методологію затвердження фінансових планів державних господарських об'єднань, підприємств, установ та організацій і обчислення обсягу доходів бюджету від управління державними корпоративними правами.

3. Кабінет Міністрів України відповідно до законодавства координує та контролює діяльність зазначених державних господарських об'єднань, підприємств, установ та організацій.

4. Керівники державних господарських об'єднань, підприємств, установ та організацій, утворених Кабінетом Міністрів України, несуть персональну відповідальність перед Кабінетом Міністрів України за результати роботи цих об'єднань, підприємств, установ та організацій, ефективне використання державного майна.

Розділ VI

ПОВНОВАЖЕННЯ КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ У ВІДНОСИНАХ З ПРЕЗИДЕНТОМ УКРАЇНИ

Стаття 25. Відносини Кабінету Міністрів України з Президентом України

1. Кабінет Міністрів України відповідальний перед Президентом України.

Президент України має право внести Верховній Раді України пропозицію щодо розгляду питання про відповідальність Кабінету Міністрів України з урахуванням обмежень, визначених частиною другою статті 87 Конституції України.

2. Кабінет Міністрів України забезпечує виконання актів Президента України.

3. Прем'єр-міністр України і міністр, відповідальний за акт Президента України, виданий Президентом України в межах повноважень, передбачених пунктами 5, 18, 21, 23 частини першої статті 106 Конституції України, та за виконання такого акта, зобов'язані скріпити його своїми підписами у п'ятиденний строк з дня надходження акта для скріплення.

4. Кабінет Міністрів України може звернутися до Президента України з клопотанням про визначення проекту закону, що вноситься до Верховної Ради України, як невідкладного.

5. У засіданнях Кабінету Міністрів України може брати участь Президент України або уповноважений ним представник.

Стаття 26. Відносини Кабінету Міністрів України з Радою національної безпеки і оборони України, а також консультативними, дорадчими та іншими допоміжними органами і службами, що утворюються Президентом України

1. Рада національної безпеки і оборони України відповідно до закону координує та контролює діяльність органів виконавчої влади у сфері національної безпеки і оборони.

Кабінет Міністрів України забезпечує виконання рішень Ради національної безпеки і оборони України, введених у дію указами Президента України, що відповідають положенням Конституції України.

2. Секретаріат Кабінету Міністрів України відповідає на звернення консультативних, дорадчих та інших допоміжних органів і служб, що утворюються Президентом України, надає їм інформацію, необхідну для виконання покладених на них завдань.

3. Члени Кабінету Міністрів України, керівники інших органів виконавчої влади за погодженням із Прем'єр-міністром України можуть включатися до складу консультативних, дорадчих та інших допоміжних органів і служб, що утворюються Президентом України для здійснення своїх повноважень, та брати участь у роботі таких органів і служб на громадських засадах.

Розділ VII

ПОВНОВАЖЕННЯ КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ У ВІДНОСИНАХ З ВЕРХОВНОЮ РАДОЮ УКРАЇНИ, СФОРМОВАНИМИ НЕЮ ОРГАНАМИ ТА НАРОДНИМИ ДЕПУТАТАМИ УКРАЇНИ

Стаття 27. Здійснення Кабінетом Міністрів України права законодавчої ініціативи

1. Кабінету Міністрів України відповідно до Конституції України належить право законодавчої ініціативи у Верховній Раді України.

2. Кабінет Міністрів України вносить проекти законів на розгляд Верховної Ради України відповідно до вимог Регламенту Верховної Ради України.

3. Для представлення у Верховній Раді України проекту закону, внесеного Кабінетом Міністрів України, Прем'єр-міністр України визначає члена Кабінету Міністрів України. У разі неможливості визначеним членом Кабінету Міністрів України представляти проект закону у Верховній Раді України за згодою Прем'єр-міністра України його може представляти заступник міністра, керівник центрального органу виконавчої влади, який не входить до складу Кабінету Міністрів України, про що Верховна Рада України повідомляється письмово.

4. Кабінет Міністрів України має право відкликати внесений ним на розгляд Верховної Ради України проект закону в порядку, визначеному Регламентом Верховної Ради України.

5. Новосформований Кабінет Міністрів України має право відкликати до прийняття у першому читанні проекти законів, внесені на розгляд Верховної Ради України Кабінетом Міністрів України, повноваження якого припинені.

Стаття 28. Повноваження Кабінету Міністрів України під час розгляду питань Верховною Радою України

1. Кабінет Міністрів України на виконання рішення Верховної Ради України за зверненням відповідного комітету Верховної Ради України або з власної ініціативи подає Верховній Раді України висновки щодо повноти економічного обґрунтування та фінансового забезпечення законодавчих пропозицій і проектів законів, реалізація яких потребує матеріальних та інших витрат за рахунок державного чи місцевих бюджетів.

2. Кабінет Міністрів України забезпечує проведення експертизи внесених на розгляд Верховної Ради України іншими суб'єктами права законодавчої ініціативи проектів законів, які надіслані Верховною Радою України.

3. Члени Кабінету Міністрів України мають право подавати висновки до проектів законів з питань, що належать до їх компетенції. Такі висновки надсилаються комітету Верховної Ради України, визначеному головним з опрацювання відповідного проекту закону.

4. Прем'єр-міністр України, інші члени Кабінету Міністрів України, заступники міністрів, керівники центральних органів виконавчої влади, які не входять до складу Кабінету Міністрів України, мають право бути присутніми на засіданнях Верховної Ради України і виступати з питань, що обговорюються.

5. У разі якщо на засіданні Верховної Ради України народні депутати України порушують питання, що стосуються діяльності Кабінету Міністрів України або окремих центральних органів виконавчої влади, Прем'єр-міністр України та інші члени Кабінету Міністрів України мають право на репліку та на виступ.

6. Члени Кабінету Міністрів України, посадові особи міністерств, інших центральних органів виконавчої влади, Секретаріату Кабінету Міністрів України мають право брати участь у засіданнях комітетів, тимчасових спеціальних та тимчасових слідчих комісій Верховної Ради України з розгляду питань, що стосуються повноважень Кабінету Міністрів України.

Стаття 29. Повноваження Кабінету Міністрів України з розроблення і забезпечення виконання Державного бюджету України

1. Кабінет Міністрів України не пізніше 1 квітня року, що передує плановому, розглядає та схвалює проект Основних напрямів бюджетної політики на наступний бюджетний період і у триденний строк подає до Верховної Ради України, яка його розглядає за спеціальною процедурою, визначеною Регламентом Верховної Ради України.

2. Кабінет Міністрів України відповідно до Основних напрямів бюджетної політики на наступний бюджетний період складає проект закону про Державний бюджет України та подає його Верховній Раді України та Президенту України не пізніше 15 вересня року, що передує плановому. Розгляд та затвердження Державного бюджету України відбувається у Верховній Раді України за спеціальною процедурою, визначеною Регламентом Верховної Ради України.

3. Кабінет Міністрів України забезпечує виконання Державного бюджету України. Річний звіт про виконання закону про Державний бюджет України подається Кабінетом Міністрів України Верховній Раді України, Президенту України та Рахунковій палаті не пізніше 1 квітня року, наступного за звітним. Розгляд у Верховній Раді України річного звіту про виконання закону про Державний бюджет України здійснюється за спеціальною процедурою, визначеною Регламентом Верховної Ради України.

Стаття 30. Повноваження Кабінету Міністрів України з розроблення і забезпечення виконання загальнодержавних програм

1. Кабінет Міністрів України розробляє і вносить на розгляд Верховної Ради України проекти загальнодержавних програм економічного, науково-технічного, соціального і культурного розвитку, охорони довкілля та з інших питань.

2. Кабінет Міністрів України одночасно із звітом про виконання Державного бюджету України за минулий рік подає Верховній Раді України звіти про хід виконання загальнодержавних програм.

Стаття 31. Відносини Кабінету Міністрів України з Рахунковою палатою

1. Кабінет Міністрів України на запит Рахункової палати надає статистичну, фінансову, бухгалтерську та іншу інформацію, необхідну для виконання нею завдань, функцій та повноважень, установлених Конституцією та законами України.

2. Кабінет Міністрів України одержує від Рахункової палати відомості про результати перевірок, ревізій та обстежень, а також пропозиції щодо притягнення до передбаченої законом відповідальності осіб, винних у порушенні вимог законодавства, нецільовому та неефективному використанні коштів, заподіянні матеріальної шкоди державі, розглядає такі відомості та пропозиції, вживає в межах своєї компетенції відповідних заходів та інформує про них Рахункову палату.

Стаття 32. Відносини Кабінету Міністрів України з Уповноваженим Верховної Ради України з прав людини

1. Кабінет Міністрів України в межах, установлених законом, забезпечує Уповноваженому Верховної Ради України з прав людини доступ до актів та інших документів Кабінету Міністрів України, підвідомчих йому органів, підприємств, установ та організацій, сприяє йому в здійсненні визначених законом повноважень.

2. Кабінет Міністрів України за наявності підстав, викладених у зверненні Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини, вживає в межах своєї компетенції відповідних заходів щодо усунення порушень прав людини та інформує про це Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини.

Стаття 33. Розгляд звернень і запитів народних депутатів України

1. Кабінет Міністрів України або члени Кабінету Міністрів України, яким надійшли звернення чи запит народного депутата України, зобов'язані надати відповідь у встановленому законом порядку.

2. Відповідь на звернення чи запит народного депутата України, направлені Кабінету Міністрів України, підписує Прем'єр-міністр України. Відповідь на звернення чи запит народного депутата України, направлені іншим членам Кабінету Міністрів України, підписує член Кабінету Міністрів України, якому це звернення чи запит адресовано.

3. У разі обговорення відповіді на запит народного депутата України на пленарному засіданні Верховної Ради України на засідання можуть запрошуватися члени Кабінету Міністрів України, яким адресовано запит.

Стаття 34. Розгляд звернень комітетів, Спеціальної контрольної комісії з питань приватизації, тимчасових спеціальних та тимчасових слідчих комісій Верховної Ради України

1. Кабінет Міністрів України організовує розгляд звернень комітетів, Спеціальної контрольної комісії з питань приватизації, тимчасових спеціальних та тимчасових слідчих комісій Верховної Ради України з питань його діяльності.

2. Відповідь на звернення, зазначені в частині першій цієї статті, підписує Прем'єр-міністр України або інший член Кабінету Міністрів України, якому адресовано звернення.

Стаття 35. Інформування Верховної Ради України про діяльність Кабінету Міністрів України

1. У дні проведення пленарних засідань Верховної Ради України щотижня відводиться час для запитань членам Кабінету Міністрів України (далі - «Година запитань до Уряду»).

2. У проведенні «Години запитань до Уряду» у Верховній Раді України бере участь Кабінет Міністрів України в повному складі, крім тих його членів, які не можуть бути присутніми з поважних причин.

3. Під час проведення «Години запитань до Уряду» члени Кабінету Міністрів України відповідають на запитання народних депутатів України, комітетів Верховної Ради України, Спеціальної контрольної комісії з питань приватизації, тимчасових спеціальних та тимчасових слідчих комісій Верховної Ради України, представників депутатських фракцій. Народні депутати України, депутатські фракції можуть заздалегідь письмово повідомляти членів Кабінету Міністрів України про запитання, які їм буде поставлено.

4. Під час проведення «Години запитань до Уряду» порушуються лише питання, що належать до компетенції Кабінету Міністрів України та центральних органів виконавчої влади.

5. Член Кабінету Міністрів України відповідає на запитання в межах своєї компетенції. У разі потреби його відповіді можуть бути доповнені іншими членами Кабінету Міністрів України.

6. «Година запитань до Уряду» транслюється у прямому ефірі першими загальнонаціональними каналами телебачення і радіомовлення.

Розділ VIII

ВІДНОСИНИ КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ З ІНШИМИ ДЕРЖАВНИМИ ОРГАНАМИ, ОРГАНАМИ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ ТА ГРОМАДСЬКИМИ ОБ'ЄДНАННЯМИ

Стаття 36. Відносини Кабінету Міністрів України з Конституційним Судом України

1. Кабінет Міністрів України звертається до Конституційного Суду України для надання висновків про відповідність Конституції України чинних міжнародних договорів України або тих міжнародних договорів, що вносяться до Верховної Ради України для надання згоди на їх обов'язковість, а також для офіційного тлумачення Конституції та законів України.

Стаття 37. Відносини Кабінету Міністрів України з судами загальної юрисдикції

1. Кабінет Міністрів України може бути позивачем та відповідачем у судах загальної юрисдикції.

2. Інтереси Кабінету Міністрів України у судах загальної юрисдикції представляє Міністерство юстиції України, якщо інше не передбачено законами України або актами Кабінету Міністрів України.

3. Органи виконавчої влади, державні підприємства, установи та організації зобов'язані на вимогу Кабінету Міністрів України або Міністерства юстиції України в установлений ними строк подати матеріали, необхідні для розгляду справ у судах.

Стаття 38. Відносини Кабінету Міністрів України з Національним банком України, іншими державними органами

1. Кабінет Міністрів України відповідно до Конституції та законів України взаємодіє з Національним банком України, іншими державними органами з питань, що належать до його компетенції.

Стаття 39. Відносини Кабінету Міністрів України з органами місцевого самоврядування

1. Кабінет Міністрів України спрямовує діяльність органів виконавчої влади на сприяння ефективному функціонуванню та розвитку місцевого самоврядування, додержання визначених законом прав органів місцевого самоврядування, забезпечує взаємодію центральних і місцевих органів виконавчої влади з органами місцевого самоврядування у вирішенні питань місцевого значення, зокрема економічного, соціального та культурного розвитку відповідних адміністративно-територіальних одиниць.

2. Кабінет Міністрів України вживає заходів для ознайомлення органів місцевого самоврядування з проектами актів Кабінету Міністрів України, що безпосередньо стосуються питань функціонування місцевого самоврядування чи інтересів територіальних громад.

3. Кабінет Міністрів України в порядку, визначеному законом, за рахунок коштів, передбачених у Державному бюджеті України, компенсує витрати органів місцевого самоврядування, що виникли внаслідок рішень Кабінету Міністрів України, інших органів виконавчої влади.

4. Кабінет Міністрів України може вносити на розгляд Верховної Ради України проекти законів про надання органам місцевого самоврядування окремих повноважень органів виконавчої влади. Одночасно Кабінет Міністрів України подає пропозиції про фінансування здійснення таких повноважень у повному обсязі за рахунок коштів Державного бюджету України або шляхом віднесення до місцевого бюджету окремих загальнодержавних податків, а також передачі у комунальну власність чи у користування органів місцевого самоврядування відповідних об'єктів державної власності.

5. Кабінет Міністрів України відповідно до Конституції та законів України забезпечує здійснення контролю за виконанням органами місцевого самоврядування наданих їм повноважень органів виконавчої влади.

Стаття 40. Відносини Кабінету Міністрів України з громадськими об'єднаннями

1. Кабінет Міністрів України безпосередньо або через органи виконавчої влади забезпечує реалізацію передбачених законом прав громадських об'єднань.

2. Кабінет Міністрів України розглядає пропозиції громадських об'єднань з питань, що належать до його компетенції.

Розділ IX

ОРГАНІЗАЦІЯ ДІЯЛЬНОСТІ КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

Стаття 41. Здійснення повноважень Кабінету Міністрів України

1. Кабінет Міністрів України спрямовує свою діяльність на виконання Конституції та законів України, актів Президента України, постанов Верховної Ради України, прийнятих відповідно до Конституції та законів України, Програми діяльності Кабінету Міністрів України, схваленої Верховною Радою України.

2. Кабінет Міністрів України відповідно до Конституції та законів України здійснює свої повноваження шляхом прийняття рішень на його засіданнях більшістю голосів від посадового складу Кабінету Міністрів України, визначеного відповідно до статті 6 цього Закону.

Стаття 42. Прем'єр-міністр України

1. Прем'єр-міністр України:

1) керує роботою Кабінету Міністрів України, спрямовує діяльність Кабінету Міністрів України на забезпечення здійснення внутрішньої і зовнішньої політики держави, виконання Програми діяльності Кабінету Міністрів України, схваленої Верховною Радою України, та здійснення інших повноважень, покладених на Кабінет Міністрів України;

2) спрямовує, координує та контролює діяльність членів Кабінету Міністрів України, керівників інших центральних органів виконавчої влади, Ради міністрів Автономної Республіки Крим, місцевих державних адміністрацій, дає з цією метою доручення, обов'язкові до виконання зазначеними органами та посадовими особами;

3) вносить на розгляд Верховної Ради України подання про призначення членів Кабінету Міністрів України (крім Міністра закордонних справ України та Міністра оборони України), а також Голови Антимонопольного комітету України, Голови Державного комітету телебачення та радіомовлення України, Голови Фонду державного майна України;

4) вносить на розгляд Кабінету Міністрів України:

пропозиції щодо кандидатур для призначення на посаду і звільнення з посади голів місцевих державних адміністрацій та щодо внесення Президенту України подань про призначення на посаду або звільнення з посади голів місцевих державних адміністрацій;

подання щодо кандидатур для призначення на посаду і звільнення з посади керівників центральних органів виконавчої влади, що не входять до складу Кабінету Міністрів України;

подання відповідно до закону щодо кандидатур для призначення на посаду і звільнення з посади членів колегіальних центральних органів виконавчої влади, що не входять до складу Кабінету Міністрів України;

подання про утворення, реорганізацію та ліквідацію міністерств, інших центральних органів виконавчої влади;

5) формує проект порядку денного засідання Кабінету Міністрів України;

6) скликає засідання Кабінету Міністрів України та головує на них;

7) підписує акти Кабінету Міністрів України, Генеральну угоду;

8) скріплює підписом акти Президента України у випадках, передбачених пунктами 5, 18, 21 і 23 частини першої статті 106 Конституції України;

9) представляє Кабінет Міністрів України у відносинах з іншими органами, підприємствами, установами та організаціями в Україні та за її межами;

10) вступає у відносини з урядами іноземних держав, веде переговори і підписує міжнародні договори відповідно до закону, постанов Верховної Ради України та актів Президента України, прийнятих відповідно до Конституції України;

11) вносить на розгляд Кабінету Міністрів України пропозиції щодо затвердження голів спільних міжурядових комісій з питань співробітництва, що утворюються на підставі міжнародних договорів, укладених від імені Кабінету Міністрів України.

2. Прем'єр-міністр України може здійснювати інші повноваження, передбачені Конституцією, цим та іншими законами України.

3. Для здійснення Прем'єр-міністром України своїх повноважень у складі Секретаріату Кабінету Міністрів України утворюється патронатна служба - апарат Прем'єр-міністра України, керівник якого призначається на посаду та звільняється з посади Прем'єр-міністром України.

4. У разі відсутності Прем'єр-міністра України повноваження

«Голос України» офіційно оприлюднює закони та інші акти Верховної Ради

Прем'єр-міністра України за його дорученням виконує Перший віце-прем'єр-міністр України або віце-прем'єр-міністр України згідно з визначеним Кабінетом Міністрів України розподілом повноважень.

Стаття 43. Перший віце-прем'єр-міністр України, віце-прем'єр-міністри України

1. Перший віце-прем'єр-міністр України, віце-прем'єр-міністри України згідно з визначеним Кабінетом Міністрів України розподілом повноважень:

1) забезпечує виконання Програми діяльності Кабінету Міністрів України, виконання інших покладених на Кабінет Міністрів України завдань і повноважень у відповідних напрямах діяльності;

2) забезпечує підготовку питань для розгляду на засіданнях Кабінету Міністрів України, попередньо розглядає і погоджує проекти законів, актів Президента України, що готуються Кабінетом Міністрів України, та проекти відповідних актів Кабінету Міністрів України, сприяє узгодженню позицій між членами Кабінету Міністрів України, вносить пропозиції щодо порядку денного засідань Кабінету Міністрів України;

3) забезпечує взаємодію Кабінету Міністрів України з Президентом України та Верховною Радою України з питань діяльності Кабінету Міністрів України, інших органів виконавчої влади;

4) бере участь у розгляді питань на засіданнях Кабінету Міністрів України, має право бути присутнім на засіданнях Верховної Ради України та її органів, брати участь у роботі колегій міністерств та інших центральних органів виконавчої влади, у засіданнях Ради міністрів Автономної Республіки Крим;

5) за рішенням Кабінету Міністрів України здійснює керівництво консультативними, дорадчими та іншими допоміжними органами, що утворюються Кабінетом Міністрів України;

6) представляє в установленому порядку Кабінет Міністрів України у відносинах з іншими органами, підприємствами, установами та організаціями в Україні та за її межами;

7) веде переговори і підписує міжнародні договори України відповідно до наданих йому повноважень;

8) здійснює інші повноваження, передбачені цим та іншими законами.

Стаття 44. Міністр України - член Кабінету Міністрів України

1. Міністр України:

1) забезпечує виконання Програми діяльності Кабінету Міністрів України, формування та реалізацію державної політики, виконання інших покладених на Кабінет Міністрів України завдань і повноважень у відповідній сфері;

2) спрямовує та координує діяльність відповідних центральних органів виконавчої влади;

3) вносить на розгляд Кабінету Міністрів України:

пропозиції щодо вирішення питань, пов'язаних з виконанням своїх повноважень із спрямування і координації діяльності центральних органів виконавчої влади;

пропозиції - у разі вмотивованої відмови голови обласної державної адміністрації (підтримки головою обласної державної адміністрації вмотивованої відмови голови районної державної адміністрації) погодити призначення керівника територіального органу міністерства, іншого центрального органу виконавчої влади, діяльність якого спрямовується і координується міністром, урядового органу в системі міністерства або керівника підприємства, установи, організації, що належить до сфери управління такого міністерства, іншого центрального органу виконавчої влади, - про надання Кабінетом Міністрів України згоди на призначення такого керівника;

4) вносить Прем'єр-міністру України пропозиції щодо призначення на посаду та звільнення з посади керівників центральних органів виконавчої влади, діяльність яких спрямовується і координується міністром, першого заступника та заступників міністра, а також перших заступників і заступників керівників центральних органів виконавчої влади, діяльність яких спрямовується і координується міністром;

5) скріплює підписом акти Президента України, видані в межах повноважень, передбачених пунктами 5, 18, 21 і 23 частини першої статті 106 Конституції України, з питань, що належать до сфери діяльності міністерства, та забезпечує їх виконання;

6) погоджує проекти законів, актів Президента України та Кабінету Міністрів України, що вносяться на розгляд Кабінету Міністрів України, з питань, що належать до сфери діяльності міністерства, центральних органів виконавчої влади, діяльність яких спрямовується і координується ним;

7) подає на розгляд Кабінету Міністрів України проекти законів, актів Президента України, Кабінету Міністрів України, розробником яких є міністерство чи центральні органи виконавчої влади, діяльність яких спрямовується і координується ним;

8) видає обов'язкові для виконання накази з питань, що належать до сфери діяльності міністерства та центральних органів виконавчої влади, діяльність яких спрямовується і координується ним;

9) здійснює підготовку питань для розгляду Кабінетом Міністрів України;

10) бере участь у розгляді питань на засіданнях Кабінету Міністрів України та вносить пропозиції щодо порядку денного засідань Кабінету Міністрів України;

11) представляє в установленому порядку Кабінет Міністрів України у відносинах з іншими органами, підприємствами, установами та організаціями в Україні та за її межами;

12) веде переговори і підписує міжнародні договори України відповідно до наданих йому повноважень;

13) за рішенням Кабінету Міністрів України здійснює керівництво консультативними, дорадчими та іншими допоміжними органами, що утворюються Кабінетом Міністрів України;

14) здійснює інші повноваження, передбачені цим та іншими законами.

2. Патронатна служба члена Кабінету Міністрів України (крім міністра, який очолює міністерство) утворюється у складі Секретаріату Кабінету Міністрів України.

Стаття 45. Відповідальність членів Кабінету Міністрів України

1. Члени Кабінету Міністрів України несуть солідарну відповідальність за результати діяльності Кабінету Міністрів України як колегіального органу виконавчої влади.

2. Члени Кабінету Міністрів України особисто несуть відповідальність за стан справ у дорученим їм сферах державного управління.

3. Члени Кабінету Міністрів України за вчинення правопорушень несуть відповідальність відповідно до закону.

4. Члени Кабінету Міністрів України за вчинення корупційних правопорушень або порушення вимог до поведінки осіб, уповноважених на виконання функцій держави (заборона використання службового становища в особистих цілях, запобігання конфлікту інтересів тощо), можуть бути звільнені Верховною Радою України в порядку, визначеному частиною першою статті 18 цього Закону.

Стаття 46. Засідання Кабінету Міністрів України

1. Організаційною формою роботи Кабінету Міністрів України є його засідання.

2. Засідання Кабінету Міністрів України скликаються Прем'єр-міністром України.

3. Засідання Кабінету Міністрів України вважається повноважним, якщо на ньому присутні більше ніж половина посадового складу Кабінету Міністрів України.

4. У разі якщо міністр не має змоги взяти участь у засіданні Кабінету Міністрів України, з правом дорадчого голосу в засіданні бере участь заступник міністра.

5. Кабінет Міністрів України за пропозиціями членів Кабінету Міністрів України визначає інших осіб, які мають право брати участь у його засіданнях з правом дорадчого голосу.

6. На засіданнях Кабінету Міністрів України головує Прем'єр-міністр України, а в разі його відсутності, за його дорученням - Перший віце-прем'єр-міністр України або віце-прем'єр-міністр України згідно з визначеним Кабінетом Міністрів України розподілом повноважень.

7. Порядок денний засідання Кабінету Міністрів України затверджує Кабінет Міністрів України за пропозицією Прем'єр-міністра України.

8. Засідання Кабінету Міністрів України стенографується, його рішення оформлюється протоколом, який є офіційним документом.

9. Стенограма засідання Кабінету Міністрів України є внутрішнім робочим документом Кабінету Міністрів України, що має конфіденційний характер і використовується для складення протоколу засідання. Стенограма засідання Кабінету Міністрів України надається Верховній Раді України, Президенту України, членам Кабінету Міністрів України на їх запит.

10. Протокол засідання надсилається членам Кабінету Міністрів України, Президенту України та Верховній Раді України, а також може надсилатися іншим суб'єктам відповідно до Регламенту Кабінету Міністрів України.

Стаття 47. Секретаріат Кабінету Міністрів України

1. Секретаріат Кабінету Міністрів України здійснює організаційне, експертно-аналітичне, правове, інформаційне та матеріально-технічне забезпечення діяльності Кабінету Міністрів України.

2. Секретаріат Кабінету Міністрів України забезпечує підготовку та проведення засідань Кабінету Міністрів України та діяльність Прем'єр-міністра України, Першого віце-прем'єр-міністра України, віце-прем'єр-міністрів України та міністрів України, які не очолюють міністерства. Секретаріат здійснює контроль за своєчасним поданням органами виконавчої влади проектів законів, проектів актів Кабінету Міністрів України, інших документів для підготовки їх до розгляду Кабінетом Міністрів України.

3. Секретаріатом Кабінету Міністрів України керує Міністр Кабінету Міністрів України.

4. Міністр Кабінету Міністрів України має першого заступника та заступників, які призначаються на посаду та звільняються з посади Кабінетом Міністрів України за поданням Прем'єр-міністра України.

5. Державні службовці, інші працівники Секретаріату Кабінету Міністрів України призначаються на посаду та звільняються з посади Міністром Кабінету Міністрів України, крім тих, які призначаються на посаду та звільняються з посади Кабінетом Міністрів України, у порядку, визначеному законодавством про державну службу та трудовим законодавством.

6. Права, обов'язки і відповідальність державних службовців Секретаріату Кабінету Міністрів України визначаються законодавством про державну службу.

7. Припинення повноважень Кабінету Міністрів України не є підставою для звільнення з посад державних службовців, інших працівників Секретаріату Кабінету Міністрів України, крім державних службовців, інших працівників апарату Прем'єр-міністра України, патронатних служб Першого віце-прем'єр-міністра України, віце-прем'єр-міністрів України та міністрів, які не очолюють міністерство.

8. Патронатні служби Першого віце-прем'єр-міністра України, віце-прем'єр-міністрів України та міністрів, які не очолюють міністерство, утворюються у складі Секретаріату Кабінету Міністрів України. Державні службовці, інші працівники таких служб призначаються на посаду та звільняються з посади Міністром Кабінету Міністрів України за поданням відповідно Першого віце-прем'єр-міністра України, віце-прем'єр-міністрів України та міністра, який не очолює міністерство.

9. Структура Секретаріату Кабінету Міністрів України затверджується Кабінетом Міністрів України за поданням Міністра Кабінету Міністрів України.

10. Секретаріат Кабінету Міністрів України є юридичною особою і діє на підставі цього Закону та Положення про Секретаріат Кабінету Міністрів України, що затверджується Кабінетом Міністрів України.

11. Кошторис та штатний розпис Секретаріату Кабінету Міністрів України затверджує Міністр Кабінету Міністрів України за погодженням з центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної бюджетної політики, у межах бюджетних асигнувань, передбачених для забезпечення діяльності Секретаріату Кабінету Міністрів України.

Стаття 48. Консультативні, дорадчі та інші допоміжні органи, що утворюються Кабінетом Міністрів України

1. Кабінет Міністрів України для забезпечення здійснення своїх повноважень може утворювати тимчасові консультативні, дорадчі та інші допоміжні органи.

2. До участі в роботі консультативних, дорадчих та інших допоміжних органів можуть залучатися державні службовці, а також народні депутати України, науковці та інші фахівці за їх згодою.

3. Завдання, склад та організація роботи консультативних, дорадчих та інших допоміжних органів визначаються Кабінетом Міністрів України.

4. Для оплати праці фахівців, залучених до роботи в консультативних, дорадчих та інших допоміжних органах, можуть виділятися кошти, передбачені для забезпечення діяльності Секретаріату Кабінету Міністрів України або відповідного центрального органу виконавчої влади.

Стаття 49. Акти Кабінету Міністрів України

1. Кабінет Міністрів України на основі та на виконання Конституції і законів України, актів Президента України, постанов Верховної Ради України, прийнятих відповідно до Конституції та законів України, видає обов'язкові для виконання акти - постанови і розпорядження.

2. Акти Кабінету Міністрів України нормативного характеру видаються у формі постанов Кабінету Міністрів України.

3. Акти Кабінету Міністрів України з організаційно-розпорядчих та інших поточних питань видаються у формі розпоряджень Кабінету Міністрів України.

4. Акти Кабінету Міністрів України, які відповідно до закону є регуляторними актами, розробляються, розглядаються, приймаються та оприлюднюються з урахуванням вимог Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності».

5. Акти Кабінету Міністрів України підписує Прем'єр-міністр України.

6. Зупинення дії акта Кабінету Міністрів України Президентом України на підставі пункту 15 частини першої статті 106 Конституції України має наслідком зупинення вчинення будь-якими органами, особами дій, спрямованих на виконання зупиненого акта Кабінету Міністрів України, здійснення повноважень, визначених цим актом.

7. Винесення Конституційним Судом України ухвали про відмову у відкритті провадження у справі за конституційним поданням Президента України щодо відповідності Конституції України акта Кабінету Міністрів України, ухвали про припинення конституційного провадження у справі або визнання акта Кабінету Міністрів України таким, що відповідає Конституції України, відновлює дію цього акта.

Дія такого акта Кабінету Міністрів України не може бути повторно зупинена Президентом України на підставі пункту 15 частини першої статті 106 Конституції України, крім випадків, якщо:

1) акт Кабінету Міністрів України, визнаний Конституційним Судом України таким, що відповідає Конституції України, внаслідок внесення змін до Конституції України стає неконституційним;

2) до відповідного акта Кабінету Міністрів України, щодо якого Конституційним Судом України було винесено ухвалу про відмову у відкритті конституційного провадження у справі або прийнято рішення про визнання його таким, що відповідає Конституції України, внесені зміни, що суперечать Конституції України.

8. Акт Кабінету Міністрів України може бути оскаржений до суду в порядку та у випадках, установлених законом.

Стаття 50. Підготовка проектів актів Кабінету Міністрів України

1. Право ініціативи у прийнятті актів Кабінету Міністрів України мають члени Кабінету Міністрів України, центральні органи виконавчої влади, державні колегіальні органи, Рада міністрів Автономної Республіки Крим, обласні, Київська та Севастопольська міські державні адміністрації.

2. Проекти актів Кабінету Міністрів України готуються міністерствами, іншими центральними органами виконавчої влади, державними колегіальними органами, Радою міністрів Автономної Республіки Крим, обласними, Київською та Севастопольською міськими державними адміністраціями.

3. Проекти актів Кабінету Міністрів України вносяться на розгляд Кабінету Міністрів України міністерствами, центральними органами виконавчої влади (крім тих, діяльність яких спрямовується і координується Кабінетом Міністрів України через відповідного члена Кабінету Міністрів України), державними колегіальними органами, місцевими державними адміністраціями.

Проекти актів Кабінету Міністрів України можуть також вноситися в установленому порядку на розгляд Кабінету Міністрів України Прем'єр-міністром України, Першим віце-прем'єр-міністром України, віце-прем'єр-міністрами України.

4. Проекти актів Кабінету Міністрів України, внесені на його розгляд, реєструються Секретаріатом Кабінету Міністрів України. Зареєстровані проекти актів Кабінету Міністрів України вносяться до бази даних електронної комп'ютерної мережі. Їх оприлюднення на офіційному веб-сайті Кабінету Міністрів України здійснюється в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

5. До підготовки проектів актів Кабінету Міністрів України можуть залучатися народні депутати України, науковці та інші фахівці за їх згодою.

6. Проекти актів Кабінету Міністрів України, що мають важливе суспільне значення та визначають права і обов'язки громадян України, підлягають попередньому оприлюдненню в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

Стаття 51. Прийняття актів Кабінету Міністрів України

1. Постанови та розпорядження Кабінету Міністрів України приймаються на засіданнях Кабінету Міністрів України шляхом голосування більшістю голосів від посадового складу Кабінету Міністрів України, визначеного відповідно до статті 6 цього Закону. Якщо проект рішення отримав підтримку рівно половини посадового складу Кабінету Міністрів України і за цей проект проголосував Прем'єр-міністр України, рішення вважається прийнятим.

2. Після підписання акта Кабінету Міністрів України внесення до його тексту будь-яких змін, у тому числі виправлення орфографічних і стилістичних помилок, здійснюється в порядку, передбаченому частиною першою цієї статті.

Стаття 52. Набрання чинності актами Кабінету Міністрів України

1. Постанови Кабінету Міністрів України, крім постанов, що містять інформацію з обмеженим доступом, набирають чинності з дня їх офіційного опублікування, якщо інше не передбачено самими постановами, але не раніше дня їх опублікування.

У випадках, передбачених законом, постанови Кабінету Міністрів України або їх окремі положення, що містять інформацію з обмеженим доступом, не підлягають опублікуванню і набирають чинності з моменту їх доведення в установленому порядку до виконавців, якщо цими постановами не встановлено пізніший термін набрання ними чинності.

2. Розпорядження Кабінету Міністрів України набирають чинності з моменту їх прийняття, якщо цими розпорядженнями не встановлено пізніший термін набрання ними чинності.

3. Акти Кабінету Міністрів України з питань державної митної справи набирають чинності в порядку, визначеному Митним кодексом України.

4. Акти Кабінету Міністрів України включаються до Єдиного державного реєстру нормативно-правових актів України.

5. Постанови Кабінету Міністрів України публікуються в Офіційному віснику України, газеті «Урядовий кур'єр», акти Кабінету Міністрів України також оприлюднюються шляхом їх розміщення на офіційному веб-сайті Кабінету Міністрів України.

Розділ X

СОЦІАЛЬНЕ ТА ІНШЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЧЛЕНІВ КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

Стаття 53. Умови оплати праці та іншого забезпечення Прем'єр-міністра України

1. Умови оплати праці Прем'єр-міністра України, його транспортного, медичного та іншого забезпечення на час виконання Прем'єр-міністром України своїх повноважень визначаються Кабінетом Міністрів України.

Стаття 54. Умови оплати праці та відпустки членів Кабінету Міністрів України

1. Умови оплати праці членів Кабінету Міністрів України визначаються відповідно до законодавства.

2. Члени Кабінету Міністрів України мають право на щорічну відпустку тривалістю тридцять календарних днів.

Стаття 55. Матеріально-побутове забезпечення членів Кабінету Міністрів України

1. Член Кабінету Міністрів України забезпечується службовим транспортним засобом.

2. Член Кабінету Міністрів України, не забезпечений житлом, забезпечується службовим житлом на час перебування на посаді.

Службові житлові приміщення, призначені для заселення членами Кабінету Міністрів України, перебувають у державній власності.

Виключення житлових приміщень, що надаються членам Кабінету Міністрів України на час перебування на посаді, з числа службових не допускається.

3. Член Кабінету Міністрів України має право на позачергове придбання проїзних квитків на всі види міжміського транспорту в межах території України.

4. Члену Кабінету Міністрів України на період здійснення його повноважень видається в установленому порядку дипломатичний паспорт України.

5. У разі смерті члена Кабінету Міністрів України надається допомога на його поховання.

Стаття 56. Гарантії трудових прав членів Кабінету Міністрів України

1. Час роботи на посаді члена Кабінету Міністрів України зараховується до стажу державної служби, загального і безперервного стажу роботи, стажу роботи (служби) за спеціальністю, стажу роботи, який дає право на встановлення процентних надбавок до заробітної плати та одержання одноразової винагороди за вислугу років (за стаж роботи за спеціальністю на даному підприємстві), процентної надбавки за вислугу років, виплату винагороди за підсумками роботи.

Стаття 57. Пенсійне забезпечення колишніх членів Кабінету Міністрів України

1. Пенсійне забезпечення колишніх членів Кабінету Міністрів України здійснюється в порядку та на умовах, визначених Законом України «Про державну службу».

Розділ XI

ПЕРЕХІДНІ ТА ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

2. Дія статті 57 цього Закону поширюється також на пенсіонерів з числа членів колишніх Ради Міністрів Української РСР, Кабінету Міністрів Української РСР, Кабінету Міністрів України, яким пенсію призначено до набрання чинності цим Законом.

3. Визнати таким, що втратив чинність, Закон України «Про Кабінет Міністрів України» (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 9, ст. 58, № 23, ст. 160, № 38, ст. 384; 2012 р., № 7, ст. 53; 2013 р., № 2, ст. 4, № 7, ст. 64, № 14, ст. 89, № 15, ст. 97, ст. 98, № 17, ст. 147, ст. 154, № 38, ст. 499, № 47, ст. 659; 2014 р., № 4, ст. 61; 2013 р., № 50, ст. 693).

4. До приведення актів законодавства у відповідність із цим Законом їх положення застосовуються в частині, що не суперечить Конституції України та цьому Закону.

5. Кабінету Міністрів України протягом трьох місяців з дня опублікування цього Закону:

1) привести свої нормативно-правові акти у відповідність із Конституцією України та цим Законом;

2) прийняти нормативно-правові акти, що випливають із цього Закону;

3) забезпечити перегляд і приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із Конституцією України та цим Законом.

Виконуючий обов'язки Президента України,
Голова Верховної Ради України О. ТУРЧИНОВ.

м. Київ,
27 лютого 2014 року.
№794-VII.

ГОЛОС УКРАЇНИ № 39 (5789) — СПЕЦВИПУСК
СУБОТА, 1 БЕРЕЗНЯ 2014

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про відновлення дії окремих положень Конституції України

Верховна Рада України **постановляє:**

Стаття 1. Відновити дію окремих положень Конституції України з такими змінами, внесеними законами України від 8 грудня 2004 року № 2222-IV, від 1 лютого 2011 року № 2952-VI, від 19 вересня 2013 року № 586-VII:

1) статті 76, 78, 81-83, 85, 87, 89, 90, 93, 98, 112-115 викласти в такій редакції:

«Стаття 76. Конституційний склад Верховної Ради України - чотириста п'ятдесят народних депутатів України, які обираються на основі загального, рівного і прямого виборчого права шляхом таємного голосування строком на п'ять років.

Народним депутатом України може бути обрано громадянина України, який на день виборів досяг двадцяти одного року, має право голосу і проживає в Україні протягом останніх п'яти років.

Не може бути обраним до Верховної Ради України громадянин, який має судимість за вчинення умисного злочину, якщо ця судимість не погашена і не знята у встановленому законом порядку.

Повноваження народних депутатів України визначаються Конституцією та законами України.

Строк повноважень Верховної Ради України становить п'ять років»;

«Стаття 78. Народні депутати України здійснюють свої повноваження на постійній основі.

Народні депутати України не можуть мати іншого представницького мандата, бути на державній службі, обіймати інші оплачувані посади, займатися іншою оплачуваною або підприємницькою діяльністю (крім викладацької, наукової та творчої діяльності), входити до складу керівного органу чи наглядової ради підприємства або організації, що має на меті одержання прибутку.

Вимоги щодо несумісності депутатського мандата з іншими видами діяльності встановлюються законом.

У разі виникнення обставин, що порушують вимоги щодо несумісності депутатського мандата з іншими видами діяльності, народний депутат України у двадцятиденний строк з дня виникнення таких обставин припиняє таку діяльність або подає особисту заяву про складення повноважень народного депутата України»;

«Стаття 81. Повноваження народних депутатів України припиняються одночасно з припиненням повноважень Верховної Ради України.

Повноваження народного депутата України припиняються достроково у разі:

1) складення повноважень за його особистою заявою;

2) набрання законної сили обвинувальним вироком щодо нього;

3) визнання його судом недієздатним або безвісно відсутнім;

4) припинення його громадянства або його виїзду на постійне проживання за межі України;

5) якщо протягом двадцяти днів з дня виникнення обставин, які призводять до порушення вимог щодо несумісності депутатського мандата з іншими видами діяльності, ці обставини ним не усунуто;

6) невходження народного депутата України, обраного від політичної партії (виборчого блоку політичних партій), до складу депутатської фракції цієї політичної партії (виборчого блоку політичних партій) або виходу народного депутата України із складу такої фракції;

7) його смерті.

Повноваження народного депутата України припиняються достроково також у разі дострокового припинення відповідно до Конституції України повноважень Верховної Ради України - в день відкриття першого засідання Верховної Ради України нового скликання.

Рішення про дострокове припинення повноважень народного депутата України у випадках, передбачених пунктами 1, 4 частини другої цієї статті, приймається Верховною Радою України, а у випадку, передбаченому пунктом 5 частини другої цієї статті, - судом.

У разі набрання законної сили обвинувальним вироком суду щодо народного депутата України, визнання народного депутата України недієздатним або безвісно відсутнім його повноваження припиняються з дня набрання законної сили рішенням суду, а в разі смерті народного депутата України - з дня смерті, засвідченої свідоцтвом про смерть.

У разі невходження народного депутата України, обраного від політичної партії (виборчого блоку політичних партій), до складу депутатської фракції цієї політичної партії (виборчого блоку політичних партій) або виходу народного депутата України із складу такої фракції його повноваження припиняються достроково на підставі закону за рішенням вищого керівного органу відповідної політичної партії (виборчого блоку політичних партій) з дня прийняття такого рішення.

Стаття 82. Верховна Рада України працює сесійно.

Верховна Рада України є повноважною за умови обрання не менш як двох третин від її конституційного складу.

Верховна Рада України збирається на першу сесію не пізніше ніж на тридцятий день після офіційного оголошення результатів виборів.

Перше засідання новообраної Верховної Ради України відкриває найстарший за віком народний депутат України.

Стаття 83. Чергові сесії Верховної Ради України починаються першого вівторка лютого і першого вівторка вересня кожного року.

Позачергові сесії Верховної Ради України, із зазначенням порядку денного, скликаються Головою Верховної Ради України на вимогу Президента України або на вимогу не менш як третини народних депутатів України від конституційного складу Верховної Ради України.

У разі оголошення указу Президента України про введення воєнного чи надзвичайного стану в Україні або в окремих її місцевостях Верховна Рада України збирається на засідання у дводенний строк без скликання.

У разі закінчення строку повноважень Верховної Ради України під час дії воєнного чи надзвичайного стану її повноваження продовжуються до дня першого засідання першої сесії Верховної Ради України, обраної після скасування воєнного чи надзвичайного стану.

Порядок роботи Верховної Ради України встановлюється Конституцією України та Регламентом Верховної Ради України.

У Верховній Раді України за результатами виборів і на основі узгодження політичних позицій формується коаліція депутатських фракцій, до складу якої входить більшість народних депутатів України від конституційного складу Верховної Ради України.

Коаліція депутатських фракцій у Верховній Раді України формується протягом одного місяця з дня відкриття першого засідання Верховної Ради України, що проводиться після чергових або позачергових виборів Верховної Ради України, або протягом місяця з дня припинення діяльності коаліції депутатських фракцій у Верховній Раді України.

Коаліція депутатських фракцій у Верховній Раді України відповідно до цієї Конституції вносить пропозиції Президенту України щодо кандидатури Прем'єр-міністра України, а також відповідно до цієї Конституції вносить пропозиції щодо кандидатур до складу Кабінету Міністрів України.

Засади формування, організації діяльності та припинення діяльності коаліції депутатських фракцій у Верховній Раді України встановлюються Конституцією України та Регламентом Верховної Ради України.

Депутатська фракція у Верховній Раді України, до складу якої входить більшість народних депутатів України від конституційного складу Верховної Ради України, має права коаліції депутатських фракцій у Верховній Раді України, передбачені цією Конституцією»;

«Стаття 85. До повноважень Верховної Ради України належить:

1) внесення змін до Конституції України в межах і порядку, передбачених розділом XIII цієї Конституції;

2) призначення всеукраїнського референдуму з питань, визначених статтею 73 цієї Конституції;

3) прийняття законів;

4) затвердження Державного бюджету України та внесення змін до нього, контроль за виконанням Державного бюджету України, прийняття рішення щодо звіту про його виконання;

5) визначення засад внутрішньої і зовнішньої політики;

6) затвердження загальнодержавних програм економічного, науково-технічного, соціального, національно-культурного розвитку, охорони довкілля;

7) призначення виборів Президента України у строки, передбачені цією Конституцією;

8) заслуховування щорічних та позачергових послань Президента України про внутрішнє і зовнішнє становище України;

9) оголошення за поданням Президента України стану війни і укладення миру, схвалення рішення Президента України про використання Збройних Сил України та інших військових формувань у разі збройної агресії проти України;

10) усунення Президента України з поста в порядку особливої процедури (імпічменту), встановленому статтею 111 цієї Конституції;

11) розгляд і прийняття рішення щодо схвалення Програми діяльності Кабінету Міністрів України;

12) призначення за поданням Президента України Прем'єр-міністра України, Міністра оборони України, Міністра закордонних справ України, призначення за поданням Прем'єр-міністра України інших членів Кабінету Міністрів України, Голови Антимонопольного комітету України, Голови Державного комітету телебачення і радіомовлення України, Голови Фонду державного майна України, звільнення зазначених осіб з посад, вирішення питання про відставку Прем'єр-міністра України, членів Кабінету Міністрів України;

121) призначення на посаду та звільнення з посади за поданням Президента України Голови Служби безпеки України;

13) здійснення контролю за діяльністю Кабінету Міністрів України відповідно до цієї Конституції та закону;

14) затвердження рішень про надання Україною позик і економічної допомоги іноземним державам та міжнародним організаціям, а також про одержання Україною від іноземних держав, банків і міжнародних фінансових організацій позик, не передбачених Державним бюджетом України, здійснення контролю за їх використанням;

15) прийняття Регламенту Верховної Ради України;

16) призначення на посади та звільнення з посад Голови та інших членів Рахункової палати;

17) призначення на посаду та звільнення з посади Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини; заслуховування його щорічних доповідей про стан дотримання та захисту прав і свобод людини в Україні;

18) призначення на посаду та звільнення з посади Голови Національного банку України за поданням Президента України;

19) призначення на посади та звільнення з посад половини складу Ради Національного банку України;

20) призначення на посади та звільнення з посад половини складу Національної ради України з питань телебачення і радіомовлення;

21) призначення на посади та звільнення з посад членів Центральної виборчої комісії за поданням Президента України;

22) затвердження загальної структури, чисельності, визначення функцій Служби безпеки України, Збройних Сил України, інших утворених відповідно до законів України військових формувань, а також Міністерства внутрішніх справ України;

23) схвалення рішення про надання військової допомоги іншим державам, про направлення підрозділів Збройних Сил України до іншої держави чи про допуск підрозділів збройних сил інших держав на територію України;

24) встановлення державних символів України;

25) надання згоди на призначення на посаду та звільнення з посади Президентом України Генерального прокурора України; висловлення недовіри Генеральному прокуророві України, що має наслідком його відставку з посади;

26) призначення на посади та звільнення з посад третини складу Конституційного Суду України;

27) обрання суддів безстроково;

28) дострокове припинення повноважень Верховної Ради Автономної Республіки Крим за наявності висновку Конституційного Суду України про порушення нею Конституції України або законів України; призначення позачергових виборів до Верховної Ради Автономної Республіки Крим;

29) утворення і ліквідація районів, встановлення і зміна меж районів і міст, віднесення населених пунктів до категорії міст, найменування і перейменування населених пунктів і районів;

30) призначення чергових та позачергових виборів до органів місцевого самоврядування;

31) затвердження протягом двох днів з моменту звернення Президента України указів про введення воєнного чи надзвичайного стану в Україні або в окремих її місцевостях, про загальну або часткову мобілізацію, про оголошення окремих місцевостей зонами надзвичайної екологічної ситуації;

32) надання законом згоди на обов'язковість міжнародних договорів України та денонсація міжнародних договорів України;

33) здійснення парламентського контролю у межах, визначених цією Конституцією та законом;

34) прийняття рішення про направлення запиту до Президента України на вимогу народного депутата України, групи народних депутатів України чи комітету Верховної Ради України, попередньо підтриману не менш як однією третиною від конституційного складу Верховної Ради України;

35) призначення на посаду та звільнення з посади керівника апарату Верховної Ради України; затвердження кошторису Верховної Ради України та структури її апарату;

36) затвердження переліку об'єктів права державної власності, що не підлягають приватизації, визначення правових засад вилучення об'єктів права приватної власності;

37) затвердження законом Конституції Автономної Республіки Крим, змін до неї.

Верховна Рада України здійснює також інші повноваження, які відповідно до Конституції України віднесені до її відання»;

«Стаття 87. Верховна Рада України за пропозицією Президента України або не менш як однієї третини народних депутатів України від конституційного складу Верховної Ради України може розглянути питання про відповідальність Кабінету Міністрів України та прийняти резолюцію недовіри Кабінету Міністрів України більшістю від конституційного складу Верховної Ради України.

Питання про відповідальність Кабінету Міністрів України не може розглядатися Верховною Радою України більше одного разу протягом однієї чергової сесії, а також протягом року після схвалення Програми діяльності Кабінету Міністрів України або протягом останньої сесії Верховної Ради України»;

«Стаття 89. Верховна Рада України для здійснення законопроектної роботи, підготовки і попереднього розгляду питань, віднесених до її повноважень, виконання контрольних функцій відповідно до Конституції України створює з числа народних депутатів України комітети Верховної Ради України та обирає голів, перших заступників, заступників голів та секретарів цих комітетів.

Верховна Рада України у межах своїх повноважень може створювати тимчасові спеціальні комісії для підготовки і попереднього розгляду питань.

Верховна Рада України для проведення розслідування з питань, що становлять суспільний інтерес, утворює тимчасові слідчі комісії, якщо за це проголосувала не менш як одна третина від конституційного складу Верховної Ради України.

Висновки і пропозиції тимчасових слідчих комісій не є вирішальними для слідства і суду.

Організація і порядок діяльності комітетів Верховної Ради України, її тимчасових спеціальних і тимчасових слідчих комісій встановлюються законом.

Стаття 90. Повноваження Верховної Ради України припиняються у день відкриття першого засідання Верховної Ради України нового скликання.

Президент України має право достроково припинити повноваження Верховної Ради України, якщо:

1) протягом одного місяця у Верховній Раді України не сформовано коаліцію депутатських фракцій відповідно до статті 83 цієї Конституції;

2) протягом шістдесяти днів після відставки Кабінету Міністрів України не сформовано персональний склад Кабінету Міністрів України;

3) протягом тридцяти днів однієї чергової сесії пленарні засідання не можуть розпочатися.

Рішення про дострокове припинення повноважень Верховної Ради України приймається Президентом України після консультацій з Головою Верховної Ради України, його заступниками та головами депутатських фракцій у Верховній Раді України.

Повноваження Верховної Ради України, що обрана на позачергових виборах, проведених після дострокового припинення Президентом України повноважень Верховної Ради України попереднього скликання, не можуть бути припинені протягом одного року з дня її обрання.

Повноваження Верховної Ради України не можуть бути достроково припинені Президентом України в останні шість місяців строку повноважень Верховної Ради України або Президента України»;

«Стаття 93. Право законодавчої ініціативи у Верховній Раді України належить Президентові України, народним депутатам України та Кабінету Міністрів України.

Законопроекти, визначені Президентом України як невідкладні, розглядаються Верховною Радою України позачергово»;

«Стаття 98. Контроль від імені Верховної Ради України за надходженням коштів до Державного бюджету України та їх використанням здійснює Рахункова палата.

Організація, повноваження і порядок діяльності Рахункової палати визначаються законом»;

«Стаття 112. У разі дострокового припинення повноважень Президента України відповідно до статей 108, 109, 110, 111 цієї Конституції виконання обов'язків Президента України на період до обрання і вступу на пост нового Президента України покладається на Голову Верховної Ради України. Голова Верховної Ради України в період виконання ним обов'язків Президента України не може здійснювати повноваження, передбачені пунктами 2, 6-8, 10-13, 22, 24, 25, 27, 28 статті 106 Конституції України»;

«Стаття 113. Кабінет Міністрів України є вищим органом у системі органів виконавчої влади.

Кабінет Міністрів України відповідальний перед Президентом України і Верховною Радою України, підконтрольний і підзвітний Верховній Раді України у межах, передбачених цією Конституцією.

Кабінет Міністрів України у своїй діяльності керується цією Конституцією та законами України, а також указами Президента України та постановами Верховної Ради України, прийнятими відповідно до Конституції та законів України.

Стаття 114. До складу Кабінету Міністрів України входять Прем'єр-міністр України, Перший віце-прем'єр-міністр, віце-прем'єр-міністри, міністри.

Прем'єр-міністр України призначається Верховною Радою України за поданням Президента України.

Кандидатуру для призначення на посаду Прем'єр-міністра України вносить Президент України за пропозицією коаліції депутатських фракцій у Верховній Раді України, сформованої відповідно до статті 83 Конституції України, або депутатської фракції, до складу якої входить більшість народних депутатів України від конституційного складу Верховної Ради України.

Міністр оборони України, Міністр закордонних справ України призначаються Верховною Радою України за поданням Президента України, інші члени Кабінету Міністрів України призначаються Верховною Радою України за поданням Прем'єр-міністра України.

Прем'єр-міністр України керує роботою Кабінету Міністрів України, спрямовує її на виконання Програми діяльності Кабінету Міністрів України, схваленої Верховною Радою України.

Стаття 115. Кабінет Міністрів України складає повноваження перед новообраною Верховною Радою України.

Прем'єр-міністр України, інші члени Кабінету Міністрів України мають право заявити Верховній Раді України про свою відставку.

Відставка Прем'єр-міністра України, прийняття Верховною Радою України резолюції недовіри Кабінету Міністрів України мають наслідком відставку всього складу Кабінету Міністрів України. У цих випадках Верховна Рада України

«Голос України» офіційно оприлюднює закони та інші акти Верховної Ради

здійснює формування нового складу Кабінету Міністрів України у строки і в порядку, що визначені цією Конституцією.

Кабінет Міністрів України, який склав повноваження перед новообраною Верховною Радою України або відставку якого прийнято Верховною Радою України, продовжує виконувати свої повноваження до початку роботи новосформованого Кабінету Міністрів України»;

2) частину першу статті 77 викласти в такій редакції:

«Чергові вибори до Верховної Ради України відбуваються в останню неділю жовтня п'ятого року повноважень Верховної Ради України»;

3) у статті 88:

а) частину першу викласти в такій редакції:

«Верховна Рада України обирає із свого складу Голову Верховної Ради України, Першого заступника і заступника Голови Верховної Ради України та відкликає їх з цих посад»;

б) пункт 2 частини другої викласти в такій редакції:

«2) організовує роботу Верховної Ради України, координує діяльність її органів»;

в) частину третю викласти в такій редакції:

«Голова Верховної Ради України здійснює повноваження, передбачені цією Конституцією, у порядку, встановленому Регламентом Верховної Ради України»;

4) частину четверту статті 94 викласти в такій редакції:

«Якщо під час повторного розгляду закон буде знову прийнятий Верховною Радою України не менш як двома третинами від її конституційного складу, Президент України зобов'язаний його підписати та офіційно оприлюднити протягом десяти днів. У разі якщо Президент України не підписав такий закон, він невідкладно офіційно оприлюднюється Головою Верховної Ради України і опубліковується за його підписом»;

5) частину п'яту статті 103 викласти в такій редакції:

«Чергові вибори Президента України проводяться в останню неділю березня п'ятого року повноважень Президента України. У разі дострокового припинення повноважень Президента України вибори Президента України проводяться в період дев'яноста днів з дня припинення повноважень»;

6) у статті 106:

а) пункти 8-16, 19, 22 і 30 частини першої викласти в такій редакції:

«8) припиняє повноваження Верховної Ради України у випадках, передбачених цією Конституцією;

9) вносить за пропозицією коаліції депутатських фракцій у Верховній Раді України, сформованої відповідно до статті 83 Конституції України, подання про призначення Верховною Радою України Прем'єр-міністра України в строк не пізніше ніж на п'ятнадцятий день після одержання такої пропозиції;

10) вносить до Верховної Ради України подання про призначення Міністра оборони України, Міністра закордонних справ України;

11) призначає на посаду та звільняє з посади за згодою Верховної Ради України Генерального прокурора України;

12) призначає на посади та звільняє з посад половину складу Ради Національного банку України;

13) призначає на посади та звільняє з посад половину складу Національної ради України з питань телебачення і радіомовлення;

14) вносить до Верховної Ради України подання про призначення на посаду та звільнення з посади Голови Служби безпеки України;

15) зупиняє дію актів Кабінету Міністрів України з мотивів невідповідності цій Конституції з одночасним зверненням до Конституційного Суду України щодо їх конституційності;

16) скасовує акти Ради міністрів Автономної Республіки Крим»;

«19) вносить до Верховної Ради України подання про оголошення стану війни та у разі збройної агресії проти України приймає рішення про використання Збройних Сил України та інших утворених відповідно до законів України військових формувань»;

«22) призначає на посади та звільняє з посад третину складу Конституційного Суду України»;

«30) має право вето щодо прийнятих Верховною Радою України законів (крім законів про внесення змін до Конституції України) з наступним поверненням їх на повторний розгляд Верховної Ради України»;

б) частину четверту викласти в такій редакції:

«Акти Президента України, видані в межах повноважень, передбачених пунктами 5, 18, 21, 23 цієї статті, скріплюються підписами Прем'єр-міністра України і міністра, відповідального за акт та його виконання»;

7) у статті 116:

а) доповнити пунктами 9^1 і 9^2 такого змісту:

«9^1) утворює, реорганізовує та ліквідовує відповідно до закону міністерства та інші центральні органи виконавчої влади, діючи в межах коштів, передбачених на утримання органів виконавчої влади;

9^2) призначає на посади та звільняє з посад за поданням Прем'єр-міністра України керівників центральних органів виконавчої влади, які не входять до складу Кабінету Міністрів України»;

б) пункт 10 викласти в такій редакції:

«10) здійснює інші повноваження, визначені Конституцією та законами України»;

8) частину першу статті 120 викласти в такій редакції:

«Члени Кабінету Міністрів України, керівники центральних та місцевих органів виконавчої влади не мають права суміщати свою службову діяльність з іншою роботою (крім викладацької, наукової та творчої роботи у позаробочий час), входити до складу керівного органу чи наглядової ради підприємства або організації, що має на меті одержання прибутку»;

9) статтю 121 доповнити пунктом 5 такого змісту:

«5) нагляд за додержанням прав і свобод людини і громадянина, додержанням законів з цих питань органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування, їх посадовими і службовими особами»;

10) частину першу статті 122 викласти в такій редакції:

«Прокуратуру України очолює Генеральний прокурор України, який призначається на посаду та звільняється з посади за згодою Верховної Ради України Президентом України. Верховна Рада України може висловити недовіру Генеральному прокуророві України, що має наслідком його відставку з посади»;

11) у статті 136:

а) частину першу викласти в такій редакції:

«Стаття 136. Представницьким органом Автономної Республіки Крим є Верховна Рада Автономної Республіки Крим, депутати якої обираються на основі загального, рівного, прямого виборчого права шляхом таємного голосування. Строк повноважень Верховної Ради Автономної Республіки Крим, депутати якої обрані на чергових виборах, становить п'ять років. Припинення повноважень Верховної Ради Автономної Республіки Крим має наслідком припинення повноважень її депутатів»;

б) після частини першої доповнити новою частиною такого змісту:

«Чергові вибори до Верховної Ради Автономної Республіки Крим відбуваються в останню неділю жовтня п'ятого року повноважень Верховної Ради Автономної Республіки Крим, обраної на чергових виборах».

У зв'язку з цим частини другу - п'яту вважати відповідно частинами третьою - шостою;

12) у статті 141:

а) частини першу та другу викласти в такій редакції:

«Стаття 141. До складу сільської, селищної, міської, районної, обласної ради входять депутати, які обираються жителями села, селища, міста, району, області на основі загального, рівного, прямого виборчого права шляхом таємного голосування. Строк повноважень сільської, селищної, міської, районної, обласної ради, депутати якої обрані на чергових виборах, становить п'ять років. Припинення повноважень сільської, селищної, міської, районної, обласної ради має наслідком припинення повноважень депутатів відповідної ради.

Територіальні громади на основі загального, рівного, прямого виборчого права обирають шляхом таємного голосування відповідно сільського, селищного, міського голову, який очолює виконавчий орган ради та головує на її засіданнях. Строк повноважень сільського, селищного, міського голови, обраного на чергових виборах, становить п'ять років»;

б) після частини другої доповнити новою частиною такого змісту:

«Чергові вибори сільських, селищних, міських, районних, обласних рад, сільських, селищних, міських голів відбуваються в останню неділю жовтня п'ятого року повноважень відповідної ради чи відповідного голови, обраних на чергових виборах».

У зв'язку з цим частини третю та четверту вважати відповідно частинами четвертою та п'ятою.

Стаття 2. Закони та інші нормативні акти є чинними у частині, що не суперечить Конституції України, прийнятій на п'ятій сесії Верховної Ради України 28 червня 1996 року, із змінами і доповненнями, внесеними законами України від 8 грудня 2004 року № 2222-IV, від 1 лютого 2011 року № 2952-VI, від 19 вересня 2013 року № 586-VII.

Стаття 3. Верховна Рада України сьомого скликання, обрана на чергових виборах у жовтні 2012 року, здійснює повноваження, передбачені положеннями Конституції України, прийнятої на п'ятій сесії Верховної Ради України 28 червня 1996 року, із змінами і доповненнями, внесеними законами України від 8 грудня 2004 року № 2222-IV, від 1 лютого 2011 року № 2952-VI, від 19 вересня 2013 року № 586-VII, до набуття повноважень Верховною Радою України, обраною на чергових виборах в останню неділю жовтня 2017 року.

Стаття 4. Коаліція депутатських фракцій формується у Верховній Раді України сьомого скликання протягом десяти днів з дня, наступного за днем набрання чинності цим Законом, з урахуванням Рішення Конституційного Суду України № 11-рп/2010 від 6 квітня 2010 року у справі за конституційним поданням 68 народних депутатів України щодо офіційного тлумачення положень частини шостої статті 83 Конституції України, частини четвертої статті 59 Регламенту Верховної Ради України.

Стаття 5. Органам державної влади та органам місцевого самоврядування привести свої нормативно-правові акти у відповідність із положеннями Конституції України, дія яких відновлюється цим Законом.

Стаття 6. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

Виконуючий обов'язки Президента України,
Голова Верховної Ради України
О. ТУРЧИНОВ.

м. Київ,
21 лютого 2014 року.
№ 742-VII.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до статті 90 Закону України "Про вибори Президента України"

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Внести до статті 90 Закону України "Про вибори Президента України" (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 20—21, ст. 291; 2009 р., № 50, ст. 754) такі зміни:

у частині четвертій слова "сімдесят днів" замінити словами "сорок днів", слова "партій (блоків)" замінити словами "кандидатів на пост Президента України", а слова "вісімдесят днів" словами "сорок п'ять днів";

включити частини сьому та восьму такого змісту:

"7. Місцеві органи виконавчої влади, органи місцевого самоврядування не пізніш як за вісімдесят днів до дня виборів відводять місця та обладнують стенди, дошки оголошень у людних місцях для розміщення матеріалів передвиборної агітації.

8. Розцінки вартості одиниці друкованої площі та одиниці ефірного часу для проведення передвиборної агітації встановлюються відповідним засобом масової інформації не пізніш як за вісімдесят днів до дня виборів у розмірі, що не може перевищувати розміру середньоарифметичного значення ціни за комерційну рекламу (рекламу, розповсюдження якої має на меті отримання прибутку) за останній квартал року, що передує року проведення виборів. При цьому засоби масової інформації можуть розрахувати такі розцінки вартості одиниці друкованої площі чи ефірного часу окремо для робочих днів і окремо для вихідних та святкових днів, а також окремо для різних за кількістю потенційної аудиторії періодів ефірного часу чи друкованої площі.

Засоби масової інформації усіх форм власності не пізніш як за сімдесят вісім днів до дня виборів зобов'язані опублікувати в друкованих засобах масової інформації розцінки вартості однієї хвилини (секунди) ефірного часу та розцінки вартості одиниці друкованої площі".

2. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Виконуючий обов'язки
Президента України, Голова Верховної Ради України
О. ТУРЧИНОВ.

м. Київ,
28 лютого 2014 року.
№ 841-VII.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про визнання таким, що втратив чинність, Закону України "Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо приведення їх у відповідність із Конституцією України"

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Визнати таким, що втратив чинність, Закон України "Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо приведення їх у відповідність із Конституцією України" (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 10, ст. 63).

2. Встановити, що закони України, до яких вносилися зміни Законом України "Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо приведення їх у відповідність із Конституцією України", які втратили чинність згідно з пунктом 1 цього Закону, діють в редакції, чинній станом на 7 жовтня 2010 року.

3. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

4. Кабінету Міністрів України протягом трьох місяців з дня опублікування цього Закону:

1) привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

2) забезпечити перегляд та приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

Виконуючий обов'язки
Президента України, Голова Верховної Ради України О. ТУРЧИНОВ.

м. Київ,
23 лютого 2014 року.
№ 763-VII.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про призначення позачергових виборів Київського міського голови та депутатів Київської міської ради 25 травня 2014 року

Відповідно до пункту 30 частини першої статті 85 Конституції України, частин другої та третьої статті 23 Закону України "Про столицю України місто-герой Київ", частин першої та четвертої статті 78 та частини першої статті 79 Закону України "Про місцеве самоврядування в Україні", частини третьої статті 14, частини першої статті 15, статей 60, 61, 83 Закону України "Про вибори депутатів Верховної Ради Автономної Республіки Крим, місцевих рад та сільських, селищних, міських голів" Верховна Рада України **постановляє:**

1. Призначити позачергові вибори Київського міського голови та депутатів Київської міської ради на неділю 25 травня 2014 року та провести їх у порядку, визначеному Законом України "Про вибори депутатів Верховної Ради Автономної Республіки Крим, місцевих рад та сільських, селищних, міських голів".

2. Центральній виборчій комісії з урахуванням пропозицій відповідної територіальної виборчої комісії визначити в установленому порядку обсяг бюджетних видатків, необхідних для проведення позачергових виборів Київського міського голови та депутатів Київської міської ради.

3. Кабінету Міністрів України в межах своїх повноважень вжити невідкладних заходів щодо забезпечення фінансування позачергових виборів Київського міського голови та депутатів Київської міської ради.

4. Ця Постанова набирає чинності з дня її прийняття.

Виконуючий обов'язки
Президента України, Голова Верховної Ради України О. ТУРЧИНОВ.

м. Київ,
25 лютого 2014 року,
№ 791-VII.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Закону України "Про місцеві державні адміністрації" щодо приведення його у відповідність із Конституцією України

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Внести до Закону України "Про місцеві державні адміністрації" (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 20—21, ст. 190; 2010 р., № 37, ст. 496; 2011 р., № 10, ст. 63; 2013 р., № 15, ст. 98, № 17, ст. 154) такі зміни:

1) у частині першій статті 6 слова "щорічного послання Президента України до Верховної Ради України про внутрішнє і зовнішнє становище України" виключити;

2) у частині другій статті 7 слова "щорічним посланням Президента України до Верховної Ради України про внутрішнє і зовнішнє становище України" замінити словами "та постановами Верховної Ради України, прийнятими відповідно до Конституції та законів України";

3) у статті 8:

у частині другій слова "Прем'єр-міністра України" замінити словами "Кабінету Міністрів України";

у частині третій слова "Прем'єр-міністру України" замінити словами "Кабінету Міністрів України";

у частині четвертій слова "доручити Прем'єр-міністру України внести подання" замінити словами "порушити перед Кабінетом Міністрів України питання";

4) у пункті 1 частини першої статті 18 слова "відповідно до визначених у щорічному посланні Президента України до Верховної Ради України про внутрішнє і зовнішнє становище України пріоритетів" виключити;

5) частину третю статті 30 виключити;

6) у частині п'ятій статті 33 слова "Президентом України" замінити словами "Кабінетом Міністрів України";

7) частину першу статті 43 після слів "Президента України та" доповнити словами "постановам Верховної Ради України, прийнятим відповідно до Конституції та законів України, актам".

2. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

Виконуючий обов'язки
Президента України, Голова Верховної Ради України О. ТУРЧИНОВ.

м. Київ,
27 лютого 2014 року.
№ 796-VII.

ДЕНЬ

№ 39 (5789) СУБОТА, 1 БЕРЕЗНЯ 2014 — СПЕЦВИПУСК



Сьогодні в південних областях України мінлива хмарність, без опадів. Уночі близько +3 тепла, вдень температура повітря становитиме +11...+14 вище нуля. На сході країни похмуро, без опадів. Уночі температура опуститься до +1...+3 градусів. Удень — +4...+9. У північних областях похмуро, без опадів. Уночі очікується до +1 градусів, удень — +6...+9 тепла. У центральній частині — похмура погода, без опадів. Уночі температура повітря становитиме +2, удень — +6...+10 градусів. На Західній Україні похмуро, переважно без опадів. Удень температура повітря +9...+15 градусів, уночі опуститься до +3...+8 градусів

ЦЬОГО ДНЯ, 1 БЕРЕЗНЯ

1919. Декретом РНК УСРР скасовано плату за навчання у вищій школі. **1921.** В Українському драматичному театрі ім. І. Франка (Вінниця) відбулася прем'єра вистави «Гайдамаки» за поемою Т. Шевченка. **1938.** Народився Борислав Брондуков — український актор, народний артист України (1988 р.). **1947.** Почав свою діяльність Міжнародний валютний фонд. **1990.** Повідомляється про створення у Сімферополі Координаційного центру відродження кримськотатарської культури і науки. 1998. Набула чинності Угода про партнерство та співробітництво між Україною та Європейським союзом (1994 р.)

У НОМЕР

Харків проти хаосу

Учора в місті було проведено мітинг «За Харків» на захист свого міста, організований міським головою Геннадієм Кернесом. На будинку ОДА вивісили три прапори — України, Росії та Харкова. Городяни говорили про те, що вони проти хаосу, невиплати зарплат, громадянської війни. Однак після завершення мітингу «гарячі голови» перестали слухати харківського міського голову Геннадія Кернеса про те, що потрібно зберігати спокій і мирні відносини. Мітингувальники пішли на штурм обласної держадміністрації, яку кілька днів тому захопили активісти в масках. Під час штурму юнаків, які забарикадувалися в будинку ОДА, відтіснили до п'ятого поверху, звідки вони викинули білий прапор. Через деякий час їх вивели на сцену, щоб показати натовпу людей на центральній площі Харкова. Після чого завантажили в автобуси і відвезли в невідомому напрямку. Під час звільнення будинку облдержадміністрації було вилучено чималу кількість зброї. Деякі з активістів зазнали тілесних пошкоджень.

Микола КОСИЙ.

Харків.

У Генічеську й Херсоні без консенсусу та штурму

У Генічеську на мітингу консенсусу учасники так і не досягли. Одні місцеву владу підтримали, інші були налаштовані скептично, і спільної резолюції прийнято не було. Не підтримали городяни й пропозицію про захоплення приміщення райради та райдержадміністрації.

Значно радикальнішими були вимоги трьохсот людей у Херсоні. Активісти проросійських громадських організацій спільно з комуністами просили Росію захистити їхня права, а частина мітингарів здійснила спробу захопити будівлю облдержадміністрації. Та цьому перешкодила самооборона.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.

Херсон.

Автопробігом ударили по сепаратизму. Водночас...

Перший день весни Одеса зустріла політичними мітингами. Від пам'ятника Тарасові Шевченку стартував автопробіг на підтримку чинної влади. Над колоною автомашин, в якій налічувалося понад 50 автомобілів, майоріли державні прапори України, Одеської області та Одеси. На багатьох прапорах були гасла «Крим — це Україна», «Ні розколу України», «Ні сепаратизму».

Водночас на Куликовому полі відбувся мітинг супротивників діючої влади. Там зібралися майже 5 тисяч людей, котрі висловлювали свій протест під прапорами Партії регіонів, неіснуючої держави — СРСР і Російської Федерації.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Одеса.

Меморандум

про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї

Дата підписання: 05.12.1994 — *Дата набуття чинності: 05.12.1994*

Україна, Російська Федерація, Сполучене Королівство Великої Британії та Північної Ірландії і Сполучені Штати Америки,

вітаючи приєднання України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї (995_09) як держави, що не володіє ядерною зброєю,

беручи до уваги зобов'язання України ліквідувати всю ядерну зброю, що знаходиться на її території, у визначений період часу,

відзначаючи зміни ситуації в галузі безпеки в усьому світі,

включаючи закінчення холодної війни, що створили умови для глибоких скорочень ядерних сил,

підтверджують таке:

1. Російська Федерація, Сполучене Королівство Великої Британії та Північної Ірландії і Сполучені Штати Америки підтверджують Україні їх зобов'язання згідно з принципами Заключного акта НБСЄ (994_055) **поважати незалежність і суверенітет та існуючі кордони України**.

2. Російська Федерація, Сполучене Королівство Великої Британії та Північної Ірландії і Сполучені Штати Америки підтверджують їх зобов'язання **утримуватися від загрози силою чи її використання проти територіальної цілісності чи політичної незалежності України, і що ніяка їхня зброя ніколи не буде використовуватися проти України**, крім цілей самооборони або будь-яким іншим чином згідно зі Статутом Організації Об'єднаних Націй (995_010).

3. Російська Федерація, Сполучене Королівство Великої Британії та Північної Ірландії і Сполучені Штати Америки підтверджують Україні їх зобов'язання згідно з принципами Заключного акта НБСЄ(994_055) **утримуватись від економічного тиску, спрямованого на те, щоб підкорити своїм власним інтересам здійснення Україною прав, притаманних її суверенітету, і таким чином отримати будь-які переваги**.

4. Російська Федерація, Сполучене Королівство Великої Британії та Північної Ірландії і Сполучені Штати Америки підтверджують їх зобов'язання домагатися негайних дій з боку Ради Безпеки Організації Об'єднаних Націй з метою надання допомоги Україні як державі—учасниці Договору про нерозповсюдження ядерної зброї (995_098), що не володіє ядерною зброєю, в разі, якщо Україна стане жертвою акту агресії або об'єктом погрози агресією з використанням ядерної зброї.

5. Російська Федерація, Сполучене Королівство Великої Британії та Північної Ірландії і Сполучені Штати Америки підтверджують щодо України їх зобов'язання не застосовувати ядерну зброю проти будь-якої держави—учасниці Договору про нерозповсюдження ядерної зброї (995_098), що не володіє ядерною зброєю, крім випадку нападу на них самих, їхні території чи їхні підопічні території, їхні збройні сили або на їхніх союзників з боку такої держави спільно або в союзі з державою, яка володіє ядерною зброєю.

6. Україна, Російська Федерація, Сполучене Королівство Великої Британії та Північної Ірландії і Сполучені Штати Америки будуть проводити консультації у випадку виникнення ситуації, внаслідок якої постає питання стосовно цих зобов'язань.

Цей меморандум набуває чинності з моменту підписання.

Підписано у чотирьох рівно автентичних примірниках українською, англійською та російською мовами.

За Україну (підпис) Л. Кучма.

За Російську Федерацію (підпис) Б. Єльцин.

За Сполучене Королівство Великої Британії та Північної Ірландії (підпис) Дж. Мейджор.

За Сполучені Штати Америки (підпис) У. Клінтон

Будапешт, 5 грудня 1994 року.

ОФІЦІЙНО

Правоохоронне відомство Криму тимчасово очолив Ігор Авруцький

У зв'язку з поданим генерал-майором міліції Валерієм Радченком, начальником Головного управління МВС України в Автономній Республіці Крим, рапорту про звільнення з органів внутрішніх справ, міністр внутрішніх справ задовольнив рапорт.

Оскільки відповідно до вимог Конституції Автономної Республіки Крим передбачено погодження при призначенні та звільненні керівника міліції Криму з Верховною Радою АР Крим та Радою міністрів АР Крим, матеріали щодо звільнення з посади Валерія Радченка та призначення на посаду Ігоря Авруцького направлено для відповідного погодження.

До отримання погодження та з метою забезпечення керованості підрозділів міліції Криму тимчасово призначено виконуючим обов'язки начальника Головного управління МВС України в Автономній Республіці Крим полковника міліції Ігоря Авруцького.

Тому звинувачення С. Аксьонова щодо недотримання МВС Конституції АР Крим, Закону України «Про міліцію» щодо порядку призначення керівника міліції Криму — безпідставні.

МВС у своїй діяльності чітко дотримується вимог Конституцій України та АР Крим, законів та підзаконних актів України.

Інформація із сайту МВС України.

Військова рада ВМС закликає зберігати витримку, не піддаватися на провокації

Військова рада ВМС Збройних Сил України у зв'язку з останніми подіями в Автономній Республіці Крим і місті Севастополі звертається із закликом до всіх її учасників — розв'язувати суперечності виключно мирним, дипломатичним шляхом, не допустити кровопролиття. «Командування Військово-Морських Сил контролює ситуацію у підпорядкованих військових частинах, спрямовує свою діяльність на збереження життя і здоров'я особового складу, цивільного населення, озброєння і військової техніки, недопущення втягування військових підрозділів у внутрішнє політичне протистояння, яке спричинило погіршення міжнародної обстановки», — йдеться у зверненні, яке оприлюднив прес-центр Командування ВМС ЗС України.

Військова рада флоту зазначає, що на даний час правових засад застосування сили немає. Звертаючись до особового складу українських ВМС, закликає зберігати витримку, спокій, не піддаватися на можливі провокації.

Прес-служба ВМС Збройних Сил України.

***

У разі спроби проникнення невідомими на територію військових частин військовослужбовці Збройних Сил України діятимуть згідно із законодавством України та Статутами Збройних Сил України

Керівництву Міністерства оборони України стало відомо, що... радикально налаштовані сили планують здійснити незаконні дії, а саме: проникнути на територію військових частин, дислокованих в Автономній Республіці Крим та роззброїти особовий склад.

Міністерство оборони України застерігає від здійснення злочинних намірів, та офіційно повідомляє: у випадку вчинення зазначених дій невідомими, військовослужбовці Збройних Сил України діятимуть згідно із законодавством України та Статутами Збройних Сил України.

Департамент преси та зв'язків із засобами масової інформації Міністерства оборони України.

Активісти взяли в облогу облдержадміністрацію

У Донецьку відбувся велелюдний мітинг.

«Ми проти фашизму, проти їхньої влади, проти того, що коїться на Західній Україні. Пам'ятники руйнують, із фашистськими прапорами ходять, проти російської мови. Хочуть вони до Європи — будь ласка, але без нас», — розповіла «Голосу України» учасниця акції Ірина.

Біля обласної державної адміністрації також зібралися кілька тисяч громадян — прихильників єдності України. Перед учасниками виступили керівники міста й області, лідери громадських організацій. Протестувальники тримали гасла на підтримку обласної влади, а також бійців «Беркута». Крім того, лунали заклики на захист російської мови та пам'ятників історичним діячам радянського періоду. Після завершення мітингу площу захопили проросійські активісти. Двадцять бійців «Грифона», які охороняли зовні вхід до будівлі облдержадміністрації, відійшли і зняли шоломи під схвальні оплески натовпу. Активісти підходили до силовиків, тисли їм руки і вигукували: «Молодці!». Керівники області й міста залишилися всередині будівлі.

Цього ж дня аналогічні проросійські акції відбулися в інших містах області. Зокрема, російський прапор підняли над будівлею міської ради в Маріуполі.

Ліна КУЩ.

Донецьк.

Мітингували кожен про своє

Близько трьох тисяч мітингувальників зібралися першого березня біля Дніпропетровського Театру опери та балету. Суперечності видно було у всьому: прапорах, символіці, думках учасників і закликах промовців. Не обійшлося й без бійок.

Хтось із промовців агітував за союз із Росією та Казахстаном, інші вимагали засудити екс-Президента України Януковича та екс-міністра МВС Захарченка. Комусь до душі виявилася ідея створення в Дніпропетровську громади, яка б обстоювала права громадян і регіону. Найбільше україн налаштовані час від часу закликали городян до будинку облдержадміністрації або хоча б перекрити центральний міський проспект. Прихильників таких планів знайшлося порівняно небагато.

А в цей час, щоб запобігти можливим провокаціям, біля будинку облдержадміністрації чергували активісти «Правого сектору», «Свободи», Самооборони та ветерани війни в Афганістані.

Володимир РИБАЛЬЧЕНКО.

Дніпропетровськ.

Над номером працювали: Віталій СУДДЯ, Сергій ВОЛОТКОВСЬКИЙ, Ольга ВАУЛІНА.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ,** Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Направлення матеріалів для друку в газеті є наданням згоди автора на обробку його персональних даних.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

(р) Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси та передплатна ціна на 2013 рік

Для фізичних осіб:
40224 — 10 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота);
08775 — 8 грн. на місяць (3-разовий: вівторок, четвер, п'ятниця).

Для підприємств і організацій:
60955 — 30 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота).

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 100000.

Друк: ТОВ «Мега-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15 www.mega-poligraf.kiev.ua

Зам. 34159

Макет, верстка — редакція газети «Голос України».

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

